Nr. 158. Czwartek, 14 Lipca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telef u redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi **rocznie** 16 zł., **półrocznie** 8 zł., **kwartalnie** 4 zł., **miesięcznie** 1 zł. 35 ct. W miejscu **roczie** 12 zł., **półrocznie** 6 zł., **kwartalnie** 3 zł., **miesięcznie** 1 zł. **Prenumerata zagraniczna:** W **Niemczech** 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — **Przewodnik** prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we **Lwowie** rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na **prowincyi**: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4 lipca b. r. zamianować najmiłościwiej nadzwyczajnego profesora ogólnego i austryackiego prawa państwowego dr. Stanisława **Starzyńskiego**, zwyczajnym profesorem pomienionego przedmiotu w Uniwersytecie lwowskim.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 lipca.

Od księcia Bismarcka, któremu ze strony półoficyalnej postawiono już w perspektywie trybunał dla sądzenia pozasłużbowych najwyższych dygnitarzy państwowych, poczynają odwracać się powoli nawet narodowo-liberalni, a więc ci, co podczas jego ostatniej podróży do Berlina, Drezna, Monachium i Augsburga dostarczali głównego kontyngensu do hałaśliwych demonstracyj. Jeżeli na kim, to z pewnością na narodowo-liberalnych cięży niemała wina, iż exkanclerz w wycieczkach przeciw koronie i rządowi przebrał wszelką miarę, oni to bowiem utrzymywali go bezustannie w złudzeniu, że po za nim stoi ciągle jeszcze znaczna część narodu niemieckiego. I o to teraz ci, tak wierni satelici wypowiadają swoją przyjaźń upadłej wielkości! Do odwrotu zatrąbiły trzy główne organa tego stronnictwa: *Neueste Nachrichten* w Monachium, *National Ztg.* w Berlinie i *Köln. Ztg.* Pierwszy z tych dzienników, który niedawno jeszcze korzył się przed ks. Bismarckiem, jakoby przed półbogiem i piał hymny na cześć jego, oświadcza wprost, że książę byłby w wielkim błędzie, gdyby ostatnie owacye w stolicy bawarskiej poczytywał za rodzaj zaaprobowania przez lud jego sposobu walki przeciw nowemu kierunkowi politycznemu. Osobiste wycieczki księcia przeciw kanclerzowi Caprivi'emu a tembardziej cesarzowi, są poprostu wstrętne. Lud niemiecki może łacno obejść się bez księcia Bismarcka i nie potrzebuje jego opieki. „Zabranie głosu ze strony dziennika urzędowego w sporze bismarckowskim — czytamy tu dalej — napełniło zadowoleniem także Niemców południowych, którzy temu głosowi, wypowiedzianemu z wielką powagą przypisują niepomierne znaczenie. Głos to ostrzeżenia....“ Mniej więcej w tym duchu przemawiają dwa inne wyżej wymienione narodowo-liberalne organa.

Ta dezercya z pod chorągwi bismarckowskiej przyprawia o prawdziwą furyę monitora pustelnika z Friedrichsruh, *Hamb. Nachrichten*. Gniew zaś jego spada przedewszystkiem na *Köln. Ztg.*, którą ów monitor porównywa do żebraka galopującego z kapeluszem w ręku za powozem, aby otrzymać jakąś jałmużnę z faworów oficyalnych. Na to organ nadreński odpowiada wyjawieniem pewnej tajemnicy redakcyjnej. Oto niedawno naczelny redaktor *Hamb. Nachrichten* dowiedziawszy się, że *Köln. Ztg.* zamierza zerwać z ks. Bismarckiem, starał się osobiście powstrzymać ją od tego przyrzeczeniem nadesłania jakichś „sensacyjnych“ artykułów, pochodzących wprost z najbliższego otoczenia ks. Bismarcka. Redakcya atoli oparła się „statecznie“ tym pokusom i oświadczyła, że nie może popierać męża stanu działającego w zaślepieniu na szkodę własnej ojczyzny.

Kto właściwie odnosi największą korzyść z niedyskrecyi dymisyonowanego kanclerza i kto raduje się najbardziej z jego kreciej działalności, o tem poucza socyalno-demokratyczny *Vorwärts*, który pisze między innemi: „Czem więcej takiej brudnej bielizny, tem lepiej dla nas. Zyski są po naszej stronie.“

Sprawy krajowe.

(Zużycie krajowych subwencyj hodowlanych w przyszłości).

(Dokończenie).

Oto główne zarysy programu zużycia zaraz pierwszej subwencyi krajowej na cele hodowlane, przyznanej za czas od 1 lipca, do dnia ostatniego grudnia tego roku — który, skoro uzyska aprobatę wys. Wydziału krajowego, w miarę rozwijania takowego przez komitet, będzie mu osobnemi sprawozdaniami podawany do wiadomości.

Z uchwalonej subwencyi hodowlanej przez wys. Sejm, w sumie 15.000 zł. za czas od 1 lipca do dnia ostatniego grudnia 1892 roku, komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego chciałby uzyskać dla siebie kwotę, zestawioną poniżej, na zakupno buhajów oryginalnych rasy „Simenthal“, w Szwajcaryi, nie wykluczając zakupna w oborach zarodowych pełnej krwi reproduktorów tej samej rasy w kraju, aby uzupełnić i utworzyć zwyż wzmiankowane obory zarodowe pół krwi i u hodowców mniejszej posiadłości, a mianowicie:

a) na uzupełnienie lub odświeżenie w kraju obór istniejących pół krwi	1000 zł.
b) na zakupno buhajów oryginalnych simenthalskich dla stajen pół krwi, nowo założyć się mających, także i pomiędzy włościanami	6500 zł.
c) na zakupno, ile możności w kraju, krów odpowiednich do miejscowości, poprawniejszej rasy, dla włościan	1000 zł.
d) na koszta zbadania miejscowości, w którychby należało założyć obory zarodowe pół krwi	500 zł.
e) na koszta administracyi dla należytego ciągłego dozoru, zwiększeniem sił urzędniczych .	1000 zł.
razem	10.000 zł.

Przedstawiwszy projekt zużycia tych subwencyj, uprasza komitet równocześnie o dozwolenie czynienia pewnych zmian jednej lub drugiej sumy, o ile tego okaże się konieczna dla głównego celu potrzeba, bez przekraczania podanego tu preliminarza — czyli zastosowania tak często przyjętego w podobnych wypadkach „virement“.

Na tem jednak komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego zabiegów swych ograniczyć nie myśli, bo w bliskiej przyszłości zajmie się umożliwieniem włościanom, wciągniętym do akcyi, wyprodukowania przyszłych rozpłodników — używania na przystępnych dla nich warunkach licznych i obszernych połonin, znajdujących się głównie na obszarach kameralnych, aby młodzież na wiosnę pasała się na niższych łączkach i pastwiskach, a później, w lecie, na górskich połoninach — czemu to właśnie Szwajcarzy zawdzięczają doskonałość w wychowie swoich ras — a nadto, komitet będzie się starał poczynić kroki, aby włościanom całego Podgórza ułatwić czerpanie słonych wód dla bydła ze źródeł dziś opieczętowanych, tem więcej, ile że pewne tylko gminy z dobrodziejstwa podobnego korzystać mają prawo.

Wymienia tu komitet i te niedalekie przyszłe starania, bo one nadzwyczajnie ułatwić mogą zadanie prędkiego dostarczenia całemu krajowi zdrowych i doborowych rozpłodników.

Subwencye zaś państwowe służyć będą dalej akcyi hodowlanej, po całym kraju wznieconej, a mimo to łącznie z zamierzoną akcyą, dla pozyskania przyszłych reproduktorów.

Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego kończy na razie na tych pobieżnie skreślonych teraz wywodach, a nie wspomina już nic więcej, z uwagi na nie tak dawno przesłane w tej tak ważnej kwestyi memoryały do wys. Ministerstwa rolnictwa z roku 1875 i 1884, jak i memoryał, wystosowany do wys. Wydziału krajowego z roku 1891, l. 287 — oraz ma zaszczyt, w odpowiedzi na otrzymane pismo

---

20)

Hajota.

Z cyklu: „Z dalekich lądów“

III.

ŁADUNEK PALMOWEGO OLEJU.

VI.

(Ciąg dalszy).

Po niejakim czasie wrócił znacznie wolniej.

— Nie słychać nic — rzekł zgnębiony. — Morze gra tylko. Bóg wie, co się z nimi stać mogło.

— Miejmy nadzieję, że nic złego — podchwycił żywo Don Esteban. — A tymczasem, bracie, do roboty w Imię Boże! Dziurawić dna!

— Dobrze mówicie, *Sennor*, do roboty!

Ilu ich było, wszyscy poskoczyli w głąb kolumnady, gdzie pod samą ścianą stał rząd olbrzymich, wapnem omazanych beczek.

Juan Hernandez odsunął jedną z pustych skrzyń, wydobył ukryte za nią, a przygotowane już widocznie uprzednio dwa żelazne kociołki, napełnione olejem palmowym, i przytknął świeczkę z latarki do sterczących w nich z gałganków ukręconych knotów.

Płomienie buchnęły jasno, zalewając całą kolumnadę.

Ten i ów wzdrygnął się mimowoli, rzucając po za siebie bojaźliwe spojrzenie.

— Bóg nam sprzyja — rzekł Don Esteban. — W inną noc te światła mogłyby nas zdradzić. Dziś jesteśmy zupełnie bezpieczni. Nie traćmy tylko czasu.

W odpowiedzi na te słowa huknęły głucho młotki, i w krótkiej chwili dna piętnastu beczek opadły na ziemię, ukazując puste ich wnętrza. Teraz, jak na komendę, we wszystkich rękach błysnęły ostre świdry i przez długi czas nie było słychać nic innego, prócz szumu wzmagającej się znów ulewy, skrzypu wierconego drzewa i przyspieszonego oddechu pracujących.

Don Esteban siedząc na skrzyni, z ręką spoczywającą w zimnych jak lód dłoniach syna, nie spuszczał ich z oka. Chwilami, usta jego poruszały się jakby cichą modlitwą. Po za tem, milczeli obaj.

Po nad ich głowami wiatr już nie szalał, tylko w odstępach przywiekał się od gór urywanym, żałośnym poświstem, jakby wyrzucając resztki oddechu z zadyszanej na śmierć piersi, i wtedy gałęzie piętrzącego się w tyle kolumnady gąszczu uderzały z metalicznym chlupotem o jej dach cynkowy, a płomienie w kociołkach kurczyły się i wydłużały nadmiernie.

W niespełna dwie godziny, wszystkie dna były gotowe, tak te, które wyjęto, jak te, które w spodach beczek powstały. Sprawne świdry kubańskie otoczyły je podwójnym wiankiem drobnych otworów, w całkowej od obwodu odległości, w ten sposób, aby wystające z po nad dna drewniane klepek czyniły je prawie niewidzialnemi. — Oprócz tego, w kilku miejscach koło obręczy powiercono dziury, powyłupywano niby przypadkiem szpary pomiędzy klepkami, ułatwiając, o ile tylko ostrożność na to pozwala, dostęp powietrzu.

Skończywszy robotę, ludzie ci, zawsze w milczeniu otrząsnęli wiory z odzieży, odmietli je starannie w kąt najciemniejszy, i jeszcze ze świdrami w rękach, stanęli znowu gromadą, zamieniając te same, wyczekujące, niepewne spojrzenia.

— Jeszcze ich nie ma — odezwał się któryś. — Cóż teraz robić?

Don Esteban szybko wstał ze skrzyni.

— Czekać! rzucił krótko.

Manuel Coresma przystąpił do niego.

— A jeśli nie przybędą wcale? — zapytał ponuro.

— Tak; jeśli nie przybędą wcale? — powtórzyło skwapliwie kilka głosów.

Don Esteban popatrzył na nich dziwnym wzrokiem. Była w nim wielka powaga, i litość jakaś, pogardliwa niemal, i żal głęboki.

— Bracia! — rzekł z mocą. — Do świtu daleko jeszcze. Noc czarna jak piekło i deszcz hasa. Nikt nas tu nie spłoszy.... Pomyślcie! oni tam może ostatka sił dobywają, walczą ze śmiercią, żeby się złączyć z nami. Ani przypuszczają pewno, żeby nam było tak pilno wyrzec się nadziei zobaczenia ich.... Czekajmy, mówię!

— Ojcze! — szepnął don Rafael błagalnie. — A jeżeli ta zwłoka będzie zgubą? Tam są dwa życia tylko — tu ich jest trzynaście, a między niemi twoje, ojcze, twoje!

Ścisnął mu kurczowo ręce w dłoniach, które z lodowatych, zrobiły się palące jak węgle.

— Synu mój — odpowiedział Don Esteban, łagodnie uwalniając się z jego objęcia. — Powtórzę ci to, com wczoraj powiedział Gainzie, że poświęcenie, które nic nie zbawia i wie o tem, głupstwem jest i pychą. Bądź spokojny! Gdy przyjdzie ta chwila ostatnia, którą przedłużać byłoby szaleństwem i zbrodnią w naszem położeniu, sam pierwszy dam hasło do ukończenia dzieła. Wy czterej, — zwrócił się do tych, którzy blaszanek i zawiniątek nie mieli — gdy skończycie z nami, zostaniecie tu — nieprawdaż? czekając na nich, dopóki tylko czekanie zdać się będzie mogło na co. Nie jest wstydem zejść ze stanowiska, gdy ostateczność do tego zmusza, lecz hańbą jest, schodzić z niego przed czasem. Nasz czas, bracia, jeszcze nie minął, i boli mnie to, — dodał z nieopisanym jakimś oddźwiękiem w głosie — boli mnie to, żeście go skrócić chcieli.

Kubanie pospuszczali głowy. Juan zbliżył się do kociołków i dmuchnął na płomienie.

— Możemy czekać po ciemku — rzekł — mogło by potem braknąć światła do roboty.

Nikt mu nie odpowiedział. Wygnańcy posiadali rzędem na ziemi, opierając głowy, każdy o inną beczkę, jakby biorąc je tym ruchem w posiadanie.

Don Estebanowi serce biło, aż do sprawienia mu fizycznego bolu. Wszystkie jego myśli, wszystkie uczucia biegły na spotkanie tych dwóch zapóźnionych, których pojawienie się byłoby chętnie torturą własnego ciała przyspieszył. — Znośniejszą by mu ona była niż ta moralna męka, że dzieło ocalenia może pozostać niezupełnem, że w tym łańcuchu bliźnich istnień, z którym dolę swą nierozerwalnie złączył, dwóch ogniw zbraknąć mu może....

Minęła tak godzina, długa jak noc cała. Wszyscy siedzieli nieruchomi jak posągi.

Don Esteban znał tych ludzi wybornie; znał ich natury wybuchające lawą zapału i namiętności i tężejące raptem w granit postanowienia lub oporu. — Wiedział, że dopóki im znaku nie da, siedzieć tak będą teraz choćby do świtu, choćby do przyjścia Nubii i pojawienia się strażników celnych z samym Don Bernardem Olivarez'em na czele. Czuł się bezwzględnym panem położenia i

z dnia 27 maja 1892, l. 21.222, przedłożyć do uwzględnienia i przychylnego przyjęcia, następujące wnioski:

I. „Wys. Wydział krajowy raczy zezwolić na przedłożenie sobie dokładnie opracowanego ogólnego programu sposobów zużycia subwencyj krajowych na podniesienie hodowli bydła w kraju, jak i na wygotowanie ad II *a*): projektu przepisów wykonawczych co do ustawy hodowlanej (ustawy o licencyonowaniu buhajów gminnych), i ad II *b*): projektu programu wystaw przeglądowych bydła, połączonych z premiowaniem hodowców, — przedstawić najdalej do dnia 1 grudnia 1892“.

II. „Wys. Wydział krajowy raczy: sumę 15.000 zł. z subwencyi hodowlanej dla kraju naszego, przeznaczonej na bieżący rok, od 1 lipca do dnia ostatniego grudnia — pozwolić użyć komitetowi, całą część, jaka przypadnie na Towarzystwo gospodarskie galicyjskie we Lwowie, na założenie obór zarodowych pół krwi, na umieszczanie reproduktorów pełnej lub pół krwi rasy „simenthalskiej“, wedle miejscowo znajdującego się lepszego materyału żeńskiego, wyłącznie między gospodarzami mniejszej własności, w powiatach górskich i podgórskich, aż do granicy bukowińskiej, wedle zestawienia, poprzedzającego owe wnioski.

Komitet Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ośmiela się jeszcze prosić wys. Wydziału krajowego o spieszne ile możności przesłanie mu swoich postanowień na powyższe wnioski komitetu, aby ewentualnie zaraz, jeszcze w ciągu bieżącego lata mógł zabrać się do dzieła“.

Wprawdzie — zarys ów, zawarty w powyższem pismie komitetu Tow. gosp. gal. — podaje ogólny tylko obraz przyszłej raźniejszej akcyi hodowlanej, jednakowoż interesowani już z tego szkicu, uzupełnią sobie obraz działania w szczegółach — a swojem nadal współdziałaniem, zechcą pewnie Towarzystwu gosp. gal. pomódz w przyszłych a bezpośrednich już pracach, celem podniesienia hodowli w całym kraju, szczególniej pomiędzy rolnikami mniejszej posiadłości — dla dobra i coraz świetniejszej przyszłości naszego kraju.

Adolf Wiesiołowski.

Rada Państwa.

(*CLII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 11 lipca. (*Korespondencya Gaz. Lw.*)

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 25.

Izba bardzo nielicznie zgromadzona, mimo, że na porządku dziennym znajduje się sprawa uregulowania waluty.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu, z wyjątkiem PP. Prezesa gabinetu hr. Taaffego i Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba.

Izba nasamprzód uchwala w trzeciem czytaniu projekt ustawy o ustanowieniu osobnego inspektora przemysłowego dla robót około budowli wielkich komunikacyj wiedeńskich.

Następuje drugie czytanie projektów tyczących się uregulowania waluty i konwersyi pewnych kategoryj długu publicznego.

Wiceprezes Chlumecky nadmienia, że dyskusya ogólna obejmować będzie wszystkie sześć projektów razem, w szczegółowej zaś obradować się będzie nad każdym z osobna i tak samo głosowanie w trzeciem czytaniu odbędzie się nad każdym osobno.

Sprawozdawca komisyi pos. Szczepanowski zagaja obrady kilkoma uwagami ogólnemi, mówiąc: Ważność przedmiotu niniejszego uwydatnia się najlepiej na tle faktu, że odkąd wysoka ta Izba istnieje, nie ma w Austryi uporządkowanego co do waluty stanu rzeczy. Zaprowadzenie ładu w sprawach monetarnych zawsze wyobrażała sobie ta Izba jako kamień węgielny w gmachu wszystkich reform finansowych i ekonomicznych. Projekty niniejsze są początkiem czynności prowadzącej do tego celu. Po uchwaleniu ich cel ten nie będzie jeszcze osiągnięty, wypłaty w gotówce nie będą jeszcze podjęte; ale uchwalenie ich stanowić będzie dla Rządu podstawę do akcyi zmierzającej ku temu celowi. Jak projekty niniejsze można było wnieść tylko po zaprowadzeniu ładu w budżecie, tak na ich podstawie dojść będzie można do celu tylko za pomocą wszystkich czynników ekonomii społecznej. Dla tego przez cały czas od uchwalenia tych projektów aż do zaprowadzenia wypłat w gotówce, trzeba będzie nad każdym projektem ekonomicznym zastanowić się z punktu tego, jaki on wywrze wpływ na ów cel. Uchwalając te projekty, Izba nabierze poczucia odpowiedzialności za nadawanie czynnikom życia społeczno-ekonomicznego kształtów, zastosowanych do wielkiego celu; wszystkie dyskusye nad projektami ekonomicznemi wzniosą się na wyższy poziom.

Do głosu w dyskusyi ogólnej zapisali się: przeciw projektom pp. Eim, Schlesinger, Dipauli, Kramarz, Fuss, Jax, Gross, Lueger, Süss, Kaizl, Morsey, Weeber, Ebenhoch i Vasaty; za projektami pp. Treuinfels, Jaworski, Bärnreither, Stalitz, Plener, Steinwender, Sylva-Tarouca, Forregger, Szuklje, Menger, Jaques i Schwab.

Poseł Eim uznaje wielką doniosłość sprawy, i to w tym stopniu, że zadaje sobie pytanie: po pierwsze, czy Państwo austryackie jest dość silne na wewnątrz, i dość spokojne, by poddać się operacyi tak doniosłej i w skutkach nieobliczonej; po drugie, czy Rząd posiada u całej ludności dość zaufania, które jest nieodzownym warunkiem podjęcia tej operacyi. Na oba pytania odpowiada mowca przecząco.

Pos. Treuinfels (opat, z klubu Hohenwarta), ubolewa, że stronnictwo preopinanta w głosowaniu nad sprawą wybitnie ekonomiczną, powoduje się pobudkami politycznemi. Co do siebie, wyznaje mowca, że z początku stał pod wpływem ruchu w ludności, który wyszedł był z całkiem fałszywych przypuszczeń pessymistycznych. Obrady w ankiecie i w komisyi walutowej jednak rozproszyły jego obawy w tym stopniu, że dziś jest stanowczo zwolennikiem waluty złotej. Zaprowadzenie waluty złotej położy kres chwiejności wartości pieniędzy austryackich. Rzecz to niebezpieczna, gdy wartość pieniędzy zawisła przeważnie od zaufania zagranicy; sąd zagranicy nie może nigdy być bezstronny, zwłaszcza gdy zagranica jest także przeciwnikiem Austryi. Nie ulega też wątpliwości, że miara wartości nie powinna być raz krótsza, raz dłuższa; lud ma prawo żądać zawsze równej miary. Nakoniec wchodzi tu w grę ekonomiczna zawisłość Austryi; chcąc wyzwolić się z niej, potrzeba zaprowadzić stałość w walucie. To stać się może tylko na podstawie kruszcu, a mianowicie złota, które jest kruszcem najmniej zmiennym w swej wartości. Srebro w skutek wielkiej chwiejności ceny swej jest poprostu nie przydatne, w tym stopniu nieprzydatne, że nawet bimetalizm powinien być wykluczony, chyba, że co do stałej jego wartości monetarnej przyszłaby do skutku konwencya międzynarodowa. Zaprowadzenie waluty złotej jest więc koniecznością. Za nią też przemawia mowca szczególniej jako reprezentant kraju (Tyrolu), który żyje z rolnictwa i z hodowli bydła, który przeto wielce jest interesowany w ustaleniu wartości pieniędzy austryackich za granicą. Powiedziano, że projekty niniejsze zawdzięczamy natarczywości Węgrów. Co jest dobrego — powiada mowca — to przyjmuję, nie patrząc, zkąd pochodzi; ale zbyt dobrą mam opinię o naszym Ministrze skarbu, by uwierzyć, że czekał inicyatywy węgierskiej; owszem zaniechanie tych projektów byłoby takiem zaniedbaniem się w obowiązku, jakiego naszemu Rządowi wcale przypisać nie można. Sprawa jest już tak pilna, że gdyby Rząd nie był z nią wystąpił, sama Izba musiałaby była postawić ją na porządku dziennym. Zaprowadzając walutę złotą, Rząd i parlament spełnią tylko obowiązek; dlatego mowca głosować będzie za dyskusyą szczegółową.

Poseł Schlesinger (przy pustych ławach, w sali obecnych jest zaledwie czterdziestu posłów) wywodzi, że wartość złota nie jest stalsza od wartości srebra. Skoro tylko Monarchia zaciągnie drogą pożyczkę złotą, wielcy kapitaliści sprowadzą obniżkę ceny złota. Uregulowanie waluty sprzeciwia się interesowi ludności, ale stronnictwo liberalne nie ma serca dla ludności, tylko dla interesu kapitalistów. Waluta papierowa i dobry jej kurs zagranicą jest dowodem finansowej i ekonomicznej siły Austryi; ta waluta oddała ludności dobre usługi, nie potrzeba czegoś niby lepszego. Z tych pobudek mowca oświadcza się przeciw dyskusyi szczegółowej. (*Brawa ze skrajnej lewicy*).

Z kolei zabiera głos prezes Koła polskiego p. Jaworski.

Oświadcza on w imieniu swoich przyjaciół politycznych, iż głosować będą za przejściem do dyskusyi szczegółowej i za przyjęciem bez zmiany wniosków komisyi. Przed uzasadnieniem tego oświadczenia musi dać jednak wyraz swemu żywemu ubolewaniu z powodu długiego trwania obecnej sesyi parlamentarnej i zastrzeże się przeciw temu, aby nie kwestyonowano zwołania we właściwym czasie Sejmów krajowych. Nie wszystkie Sejmy używają tego, zresztą tylko *per nefas* wykonywanego przez Sejm dolnoaustryacki przywileju, iż mogą równocześnie obradować z parlamentem, a jednak prace Sejmów nie są małe i nie bez wielkiego znaczenia. Jeżeli Sejmom nie pozostawi się należytego czasu, aby mogły uporządkować swoje finansowe stosunki, aby mogły pomyśleć o inwestycyach dla podniesienia gospodarstwa krajowego, natenczas pomyślne skutki, jakich pod względem ekonomicznym oczekujemy z regulacyi waluty, mogłyby się stać iluzorycznemi, lub nawet wprost mogłyby przynieść szkodę.

Powiodło się wreszcie usunięcie niedoboru i uporządkowanie budżetu państwowego; wśród wielkich wysiłków ze strony Państwa, krajów i poszczególnych obywateli powiodło się rozwiać to upokarzające zapatrywanie, jakie miała zagranica o ekonomicznych stosunkach Austryi. Jest to naturalnem następstwem pomyślnego stanu finansów państwowych, iż można było przystąpić do postawienia stosunków walutowych na stałej podstawie i że oba Rządy uznały to za stosowne ze względów finansowych, niemniej jak ze względów międzynarodowych. Pewną jest rzeczą, iż ludność tej regulacyi waluty nie pragnie gorąco, gdyż dotychczasowe stosunki walutowe wżyły się niejako, a ludność na wszelką reformę monetarną patrzy z pewną obawą. Ale rzeczą jest niewątpliwą, iż regulacya waluty prędzej lub później nastąpić musi, iż jest ona nieodzownym, niedającym się odwrócić faktem, który, raz poruszony, załatwionym być musi, gdyż niezałatwienie jego mogłoby o wiele gorsze finansowe i polityczne następstwa za sobą pociągnąć, aniżeli niewniesienie odnośnych przedłożeń. Z tego motywu, wskazanego potrzebą Państwa, mowca i jego przyjaciele polityczni głosować będą za tem przedłożeniem. (*Oklaski* na ławach polskich).

Mowca zaznacza następnie, iż chodzi tu o kwestyę ekonomiczną, przy której wykluczona jest kwestya zaufania względem Rządu; nie może ona być w żadnym razie przymusowem prawem dla uzyskania lub powstrzymania pewnych zarządzeń administracyjnych. Ubolewania godnem jest, iż pewne wielkie stronnictwo, ze względów politycznych, w ostatnich dniach mogło zakwestyonować ekonomicznie tak ważną regulacyę waluty. Nie chcę nikomu czynić zarzutu; każdy urządza swoją politykę tak, jak mu się najlepiej wydaje. Ale przytaczam to dlatego, gdyż naszem zdaniem, należy zawsze zrobić różnicę między państwowemi a politycznemi kwestyami, gdyż od dwóch tygodni mówią o przesileniu i czytamy nieustannie biuletyny o „stanie zdrowia przesilenia“, gdyż prace nad uzdrowieniem tego przesilenia i następstwa tego uzdrowienia są nam zupełnie nieznane i wreszcie nie pojmujemy, czy to uzdrowienie wymaga tak drastycznych środków, aby dla Państwa tyle ważna sprawa, mogła być zakwestyonowaną. (*Oklaski z ław polskich.*)

Stronnictwo mowcy nie intonuje przesadnych hymnów pochwalnych na cześć regulacyi waluty, ale też nie da się zachwiać żadnemi głosami Kassandry. Nie chodzi o korzyść jednej lub drugiej klasy, zawodów, lecz jedynie i wyłącznie o to, aby z zamierzonej akcyi nie odniósł nikt szkody. Stronnictwo mowcy zgadza się z oświadczeniami, złożonemi przez Pana Ministra skarbu w komisyi, i całą regulacyę waluty pojmuje w ten sposób, iż złoto będzie nadal uważane za miernika wartości. Przedłożenia są pierwszym krokiem, jaki w tym kierunku uczyniono; wykonanie wszystkich przyszłych kroków pozostawiają one władzy ustawodawczej. Pod tym względem złożył P. Minister skarbu w komisyi ze znajomością rzeczy i bystrością wyczerpujące oświadczenia, które mowcę i jego stronnictwo napełniły najzupełniejszem zaufaniem w powodzenie całej akcyi.

Mowca porusza następnie stosunek budżetu do regulacyi waluty. Wielka zdobycz uporządkowanych finansów państwowych musi być utrzymana, gdyż od niej zależy rozkwit poszczególnych królestw i krajów. Regulacya waluty stoi obok budżetu bez niedoboru. Gdy kraje przyczyniły się do podniesienia finansów Państwa, zdobyły one sobie prawo, a ich mandanci mają obowiązek czuwać nad tem, by Państwo starało się o podniesienie ekonomicznego i finansowego stanu krajów. Regulacya waluty nie powinna być uważaną za przeszkodę w tym kierunku, gdyż właśnie ona ma wybitne znaczenie w popieraniu dobrobytu narodowego. Nie przemawiam wyłącznie w imieniu kraju, który reprezentuję; mniemam, że mogę to samo wypowiedzieć w imieniu reprezentantów wszystkich krajów, gdyż mogę wskazać, iż przy obradach nad podatkiem wódczanym dr. Menger tę sprawę poruszył. Mowca wskazuje w tej mierze na odpowiedź ówczesnego Ministra skarbu, wskazuje na motywa sprawozdania komisyi budżetowej z roku 1889, dotyczące pierwszego budżetu bez niedoboru i na zadowalniające oświadczenia, złożone w komisyi przez obecnego Ministra skarbu. Oto są warunki, wśród których stronnictwo mowcy głosuje za projektami walutowemi. Mowca mniema, iż stronnictwo jego może żywić ufność, że Rządowi powiedzie się w tej akcyi wprowadzić harmonię między interesami Państwa a interesami krajów. Mowca wypowiada w końcu nadzieję, iż przy potrzebnej troskliwości i przezorności akcya ta wyjdzie na korzyść tak Państwa, jak królestw i krajów. Oby Bóg dał! (*Oklaski z ław polskich*).

Pos. Kramarz oświadcza, że uważał uregulowanie waluty na podstawie złota zawsze za konieczność polityczną i ekonomiczną; mimo to z przedmiotowych i politycznych pobudek nie może głosować za projektami.

Pos. Bärnreither przyznaje, że w czasie ostatnim sprawa bardzo się wyjaśniła na korzyść; sam patrzy na nią inaczej, niż patrzał przed rokiem, ale mimo wszelkiego uznania zdolności pana sprawozdawcy Szczepanowskiego i ogromnej pilności, z jaką w dwu dniach napisał obszerne i znakomite sprawozdanie, nie podziela wybujałego, prawie już fantastycznego optymizmu jego. Pomimo to, mowca dochodzi do tego samego rezultatu, t. j. że waluta uregulowana być musi, że mianowicie relacya naprzód musi być ustanowiona, a zagranica bynajmniej nie ma prawa skarżyć się na to, iż Austro-Węgry nie chcą dopuścić, żeby gulden papierowy w wartości swej zrównał się ze złotem.

Na tem przerwano obrady.

Od Rządu wniesiono projekt ustawy o uznaniu akcyj Towarzystwa dolno-kraińskich dróg żelaznych za przydatne do lokowania kapitałów fundacyjnych i sierocych.

Koniec posiedzenia o godzinie 4 min. 15. — Następne jutro.

Mowa JE. Ministra wyznań i oświecenia bar. Gautscha,

w sprawie pos. Spincica, złożonego z urzędu nauczycielskiego za czynności polityczne.

(Dokończenie).

Pomówię teraz krotko o kwestyi prawniczej. Pozwólcie mi, panowie, nawiązać do drugiego ustępu §. 16 ustawy zasadniczej, gdzie powiedziano: „Członków Rady państwa nie można pociągać do odpowiedzialności za głosowanie w wykonywaniu powołania swego, a za wyrazy, wygłoszone w temże powołaniu, może pociągnąć ich do odpowiedzialności tylko ta Izba, w której zasiadają“. Mniemam, iż o ustępie trzecim tegoż paragrafu tem mniej mówić mi potrzeba, ile że tyczy się on uwięzienia lub ścigania sądowego, a zapatrywanie wys. Izby co do tego ustępu znane jest z okoliczności pewnego judykatu Trybunału politycznego, wniosku pos. Fuchsa i wywołanego nim sprawozdania komisyi dla spraw nietykalności poselskiej. Zdaje mi się przeto, że ustęp trzeci w ogóle nie wchodzi tu w grę, z drugiego zaś ustępu to tylko zdanie, wedle którego członkowie Rady państwa za wyrazy wygłoszone w swem powołaniu mogą być pociągani do odpowiedzialności tylko przez tę Izbę, do której należą. Ztąd rozebrać trzeba kwestyę, czy wyrazy wygłoszone przez profesora Alojzego Spincica (Pos. dr. Brzorad: posła!) są wygłoszone w wykonywaniu powołania swego jako posła, czy nie. Wedle mojego pojmowania rzeczy, cała kwestya streszcza się ostatecznie w tem: co rozumieć trzeba przez powołanie poselskie?

Jak wiadomo, postanowienie ustawy zasadniczej przejęte jest z dawniejszej ustawy z r. 1861, a jak je wys. Izba poselska pojmowała, wypływa jasno z obrad roku 1861. Na posiedzeniu dnia 29 maja r. 1861 sprawozdawca ówczesny, pos. dr. Kaiser, który do słów projektu rządowego dodał był wyraz „powołanie“, umotywował to w sposób następujący: „Przyjęto ten wyraz, bo ma się to odnosić nie tylko do głosowania i do za-

---

ta świadomość, i ta straszna odpowiedzialność przygniatały go nieznośnie.

— Pójdź, Cito — odezwał się — pójdź, wyjrzej jeszcze raz na molo.

Cito wstał posłuszny i zniknął w ciemnościach.

— Nie słychać i nie widać nic — rzekł wracając po kilku minutach.

Tamci ani drgnęli. Minął znów kwadrans. Wtedy Don Esteban wstał, przeżegnał się uroczyście i już usta otwierał, gdy w dole od morza dał się słyszeć trzask łamanych gałęzi i tupot szybkich stąpań po rozmiękłej ziemi.

Cito zwrócił zaniepokojone spojrzenie w tę stronę.

O kilkadziesiąt kroków pod nimi wśród nadbrzeżnych zarośli migotało wątłe światełko.

Cito cofnął się przerażony.

— Jacyś ludzie idą brzegiem — wyszeptał — *Hesus*! Drą się pod górę.... Prosto tu idą.... Jesteśmy zgubieni.

Instynktownie cała gromada wparła się w kąt i tam przyciśnięci do ściany, zatrzymując dech w piersiach, czekali. — Stąpania zbliżały się coraz wyraźniejsze. Dwóch ludzi wdzierało się z trudem po urwistym, gęsto porosłym brzegu; słychać już było ich ciężko pracujące piersi... Nagle — stanęli.

Ukryci w cieniach kolumnady Kubanie ujrzeli jak światełko podniosło się w górę i jednocześnie uszu ich doleciało stłumione, przeciągłe gwizdnięcie.

— Boże miłosierdzia bądź pochwalony! wykrzyknął Don Esteban, konwulsyjnie ściskając ramię syna. — To Nunnez i Samora!

(Ciąg dalszy nastąpi).

patrywań, lecz do wszystkich wyrazów wygłoszonych przez posła, a to nie tylko w samej Izbie, lecz także w sekcyach i obradach komisyjnych, słowem w całej rozciągłości powołania swego“. A nie jest to może przypadkowa tylko uwaga sprawozdawcy. Dla czego przyjęto do ustawy wyraz „powołanie“ wbrew projektowi rządowemu, który, jeśli dobrze pomnę, mówił tylko o posiedzeniach Izby, wypływa z późniejszego posiedzenia Rady Państwa z dnia 1 czerwca r. 1861, na którem tenże sprawozdawca ponownie motywował wniosek komisyi słowy następującemi: „W tym względzie uważamy za rzecz niezbędną określić to słowem o rozciągłości, którem zdaje się być słowo: „wykonywanie powołania“. W słowie: „wykonywanie powołania“ zdaje się nam być zawarta czynność posła równie w Izbie, jak w sekcyach, jak i w komisyach“. Tyle pozwalam sobie oznajmić o pojmowaniu rzeczy w chwili, gdy ten przepis przychodził do skutku.

Że atoli przeprowadzenie śledztwa dyscyplinarnego przeciw członkowi wys. Izby za wyrazy, lub za zachowanie się po za powołaniem poselskiem, nie jest naruszeniem prawa nietykalności, tego dowodzi ta także okoliczność, że o ile pamiętam, nieraz już przeprowadzono takie śledztwa dyscyplinarne, a dotknięty profesor nie wytaczał sprawy przed wys Izbę, jako naruszenie nietykalności, ani też z innej strony nie troszczono się o to.

Pozwoliłem sobie już nadmienić, że w takim stanie rzeczy nie mogę rozwodzić się szczegółowo o zachowaniu się pana posła Spincica, t. j. w tym wypadku byłego profesora żeńskiego seminaryum nauczycielskiego w Gorycyi. Wysoka Izba czasu swego orzeknie, czy wytoczenie śledztwa dyscyplinarnego z przyczyn, zawartych w wyroku dyscyplinarnym, stanowi naruszenie nietykalności, czy nie. Ale nie mogę, wys. Izbo, zakończyć moich wywodów w tej sprawie, bez stanowczego zastrzeżenia się przeciw mniemaniu, jakoby wystąpienie przeciw profesorowi Spincicowi pochodziło z niechęci ku któremukolwiek stronnictwu politycznemu, lub ku którejkolwiek narodowości. (Pos. dr. Brzorad: Z nienawiści ku Słowianom! To naprawdę pięknie, żeby nam jeszcze coś takiego mówiono!) Że zaszedł wzgląd polityczny, o tyle przyznać mogę, o ile zawsze i pod każdym warunkiem staram się trzymać szkołę zdala od politycznych wirów życia stronniczego. (Pos. Brzorad: Zkąd tu o szkole mowa? W Zagrzebiu wcale nie chodziło o szkołę. — Wiceprezes: Proszę nie przerywać mowcy). Mniemam, że tego żądać mogę także od tych wszystkich, którzy powołaniem swem bądź jako urzędnicy, bądź jako nauczyciele biorą udział w zadaniach szkoły. (Pos. Brzorad: A wasi agitatorowie mogą robić, co im się podoba!) Nigdy nie broniłem nauczycielom dawać swobodnie wyrazu swoim przekonaniom politycznym lub narodowym. (Pos. Brzorad: Muszą wybierać tego, kogo się im każe!) Nigdy nie kusiłem się przeszkadzać im lub wywierać wpływu na nich w wykonywaniu praw obywatelskich. (Pos. Brzorad: Mamy tysiące przykładów!) Ale żądać muszę od nauczycieli, żeby poza szkołą także, jak przepisuje ustawa, pamiętali o obowiązkach powołania swego. Tak zaś nie jest, gdy nauczyciel w zaślepieniu stronniczem oddaje się agitacyom, wznieca namiętności, sieje niepokój. (Pos. Luëger: Toć to właśnie o Rządzie powiedzieć można! — Pos. Brzorad: Tak jest, to właśnie Rząd czyni!) Takie postępowanie musi podkopać ufność w bezstronność nauczyciela w szkole i zagraża celowi, który mojem zdaniem jest najważniejszą misyą szkoły: wychowawczemu wykształceniu młodzieży. Żeby temu celowi nie uwłaczano nigdy, pod żadnym pozorem, pod żadną banderą wolności politycznej, o to dbać poczytuję sobie za pierwszy obowiązek. (Pos. Brzorad: Wychowywać obłudników!) Dopóki będę miał zaszczyt stać na czele wydziału oświecenia, stanowczo występować będę przeciw wykroczeniom nauczycieli na tem polu, wszelkiemi sposobami prawnemi.

Wysoka Izba pewnie wypowie swoje zdanie o tej sprawie nietykalności poselskiej; uchwały wys. Izby oczekuję z całym spokojem. (*Brawo!*)

KRONIKA

Lwów, 13 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Podmichałowice, w powiecie rohatyńkim, na dokończenie wewnętrzne urządzenia szkoły zapomogi w kwocie 50 zł. w. a.

— **JCW. Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator w Lubieniu.** Z Lubienia nie było w tym roku od otwarcia sezonu kąpielowego żadnych wieści. Zakład ten, ufny w potęgę swych środków leczniczych, nie zwykł posługiwać się reklamą w celu zwrócenia na siebie uwagi, gdyż sami jego goście, którzy tu odzyskali, co mieli najdroższego, t. j. zdrowie, podając sobie z ust do ust wiadomości o doświadczonych na sobie, lub dostrzeżonych u innych niespodziewanych już często uleczeń, najpewniejszą są kroniką zakładu z jego przeszłości, a zaleceniem na przyszłość. Toż i w tym roku życie kąpielowe rozwija się tam prawidłowo, jakby na przekór Medardowi, przy pomyślnej pogodzie.

Życie to, jak nam donoszą, urozmaicone zostało dnia 11 b. m. niezwykłym wypadkiem. Około godziny 10 rano zatętniły kopyta konnej drużyny, i na czele kilkunastu wyższych oficerów artyleryi wjechał do zakładu Najd. Arcyksiążę Leopold Salvator, odbywając naukową wycieczkę Konie odesłano do odległej karczmy, co zapowiadało dłuższy pobyt Wysokiego Gościa. Jakoż po spożyciu przekąski w handelku, grono całe swobodnie zabawiało się aż do obiadu. Po obiedzie, podczas którego kapela zakładowa przygrywała, objawił Dostojny Gość chęć zwiedzenia zakładu, w której to przechadzce w zastępstwie nieobecnych właściciela i dyrektora, lekarz zakładowy, dr. Zygmunt Rieger, pełnił obowiązki gospodarza. Jego Ces. Wysokość po kilkakroć wyraził się pochlebnie o porządku i urządzeniach zakładu, a obszedłszy park, dosiadł konia i po godzinie 4 Lubień opuścił, wśród dźwięków muzyki i żegnany z uszanowaniem przez zgromadzoną publiczność i włościan, których dzień świąteczny do zakładu sprowadził.

— **Z c. i k. armii.** Pułkownik Ludwik Wiener, komendant 15 p. p. otrzymał pozwolenie noszenia krzyża komandorskiego w. ks. luksemburskiego orderu Dębowej korony. Pułkownik 95 p. p. Mieczysław Kotowski przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał wyraz Najwyższego zadowolenia. Emer. kapitan Stan. Klucki, otrzymał wyjątkowo charakter majora *ad honores*. Kapitan Karol Rudziński z 1 p. p. przydzielony do pełnienia służby przy Najd. Arcyksięciu Józefie Ferdynandzie. Rotmistrz 11 p. uł. Rudolf Scheidlin zamianowany rotmistrzem w gwardyi. Starszy radca rachunkowy Stan. Seńkowski z intendantury 11 korpusu przeniesiony w stan spoczynku, a przy tej sposobności zakomunikowano mu wyraz Najwyższego zadowolenia. Przydzielony szefowi inż. 10 korpusu porucznik Rudolf Braun z 1 p. inż. przeniesiony został do dyrekcyi inżyn. w Przemyślu.

Przeniesieni: oficyałowie Józef Kellermann z Jarosławia do Gorazdy, Albert Liebenwein z Przemyśla do Dolnej-Tuzli, Kaz. Schromm z Aradu do Przemyśla, Jerzy Speck z Wiednia do Czerniowiec, Kaz. Schreinzer z Serajewa do Krakowa, Kar. Hanka z Czerniowiec do Linzu, Zygm Singer z Przemyśla do Cattaro i Józef Hajek z Berna do Jarosławia; porucznicy Józef Löffler i Emil Gołogórski z 1 p. inż. pierwszy do Banialuki, drugi do Trydentu; kadet Wiktor Füzessery z 4 do 16 pułku huz.; radca rachunkowy Rudolf Foltin z oddziału rach. min. wojny do intendantury 10 korp., a Filip Hrasztilek z intend. 11 do 6 korp. Do rezerwy przeniesiony podpor. Franc. Lancky z 15 pp.

— **Wystawa krajowa.** Komitet organizacyjny, wybrany dla urządzenia wystawy krajowej we Lwowie w r. 1894, odbył posiedzenie, na którem uchwalono regulamin, dokonano podziału sekcyj i uchwalono zaprosić około 700 osób do komitetu głównego. Pierwsze posiedzenie komitetu głównego odbędzie się dnia 2 września b. r. wieczorem.

— **Zakład ociemniałych.** Doroczny popis w zakładzie ślepych, odbył się wczoraj w obecności dyrektora zakładu, ks. Jerzego Czartoryskiego i licznej publiczności. Wychowańcy składali egzamina z nauki religii, czytania wypukłego druku, języka polskiego, deklamacyi, rachunków, pisania, historyi i geografii, nauk przyrodniczych, spiewu i muzyki. Odpowiedzi były w zupełności zadowalające. Roboty uczniów, wystawione w dwóch salach, świadczyły nader dodatnio o pracy nauczycieli zakładu, a głównie zasłużonego kierownika p. Marka Makowskiego i jego czcigodnej małżonki, która kieruje oddziałem dla dziewcząt.

W zakładzie było w ubiegłym roku chłopców 21, dziewcząt 15. Z zamknięcia rachunkowego wyjmujemy następujące najciekawsze cyfry: Przychód ogólny wynosił w ubiegłym roku sumę 15.062 zł. 5 ct., rozchód 16.052 zł. 20 ct., a więc pozostaje niedobór w sumie 90 zł. 15 ct. W preliminarzu na r. 1892 przewidywany jest niedobór rachunkowy w kwocie 409 zł., który pokryje się spodziewanemi przychodami nadzwyczajnemi.

— **Z „Sokoła“.** W d. 17 b. m. odbędzie się wycieczka Sokoła lwowskiego do Czerniowiec. Uczestników wycieczki uprasza wydział, by się zebrali we czwartek, 14 b. m. o godz. 8 wieczorem w lokalu Towarzystwa, gdzie się dowiedzą o bliższych szczegółach. Lista uczestników zostanie zamknięta stanowczo w piątek, d. 15 b. m. wieczorem.

— **„Sokół“ w Jaworowie** urządził w niedzielę, d. 10 b. m., drugą wielką wycieczkę do zakładu kąpielowego w Szkle, w której wzięło udział przeszło 100 osób z miasta, okolicy i zakładu. Gry towarzyskie i promenada po parku przy odgłosach marszu sokolego, rozpoczęły zabawę, a następnie w ogromnej sali kąpielowej tańczono aż do 6 godziny rano. Do polonesa stanęło 40 par, do kadryla i mazura po 28 par. Aranżowali znakomicie p. Oswald Wyszyński i Kazimierz Wysocki. Punktu kulminacyjnego dosięgła zabawa w białym mazurze, tańczonym z nieudanym zapałem. Dochód z tej zabawy przeznaczył wydział na fundusz sztandaru.

— **Uroczyste nabożeństwo**, ku uczczeniu patrona Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rękodzielników mieszczan lwowskich, błogosławionego Jana z Dukli, odbędzie się w niedzielę 17 b. m. o godz. pół do 11 przed południem w kościele OO. Bernardynów.

— **Zarząd „Lutni“** zawiadamia członków chóru męskiego, że zwykła próba zamiast we środę, dnia 13, odbędzie się we czwartek, dnia 14 b. m. o godz. pół do 8 wieczorem.

— **Z Uniwersytetu.** Pp. Bogumił Mieczysław Czerski, rodem z Pawołoczy, na Ukrainie i Włodzimierz Klaudyusz Pajączkowski, rodem z Uhrynowa w Galicyi, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nauk lekarskich.

P. Bronisław Waleryan Kreisel, rodem z Żołyni, w Galicyi, otrzymał w tymże Uniwersytecie stopień doktora praw.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Jan Glazarewicz, emeryt. komisarz starostwa, przeżywszy lat 75. — Albina Kopystyńska, w 38 r. życia.

— **Bransoletkę**, znalezioną 12 b. m. około godz. 10 przed południem na chodniku przy hotelu Europejskim, zechce właścicielka odebrać w domu pod l. 18 przy ul. Akademickiej, w parterze, drzwi nr. 1, między godziną 1 a 3 popołudniu.

— **Zaręczyny.** P. Wincenty Kirchmayer, syn ś. p. Juliana Kirchmayera, b. właściciela Krzesławic, zaręczył się w Krakowie z młodszą córką mistrza Matejki.

— **Generalny omnibus lwowski** po kilkudniowych próbnych jazdach, rozpoczął z dniem 1 lipca prawidłowy ruch na przestrzeni pomiędzy placem Halickim a parkiem Kilińskiego. Przestrzeń do parku podzielona jest na dwie sekcye: z placu Halickiego do zbiegu ulic św. Mikołaja i Zyblikiewicza, jedna, ztamtąd do parku druga. Przejazd jednej strefy kosztuje I klasą 5 ct., II kasą 4 ct., — cała przestrzeń I kl. 10 ct., II kl. 8 ct., dzieci poniżej 2 lat, w towarzystwie osób dorosłych na kolanach lub rękach, nie płacą. Ceny te są prowizoryczne, zatwierdzenie ich zawisło od c. k. Namiestnictwa. Przystanek wozów omnibusowych znajduje się na placu Halickim, naprzeciw gmachu Banku hipotecznego i w parku Kilińskiego, względnie koło szkoły św. Zofii; zresztą zatrzymują się wozy wszędzie na żądanie publiczności, gdzie temu stosunki komunikacyjne nie stoją na przeszkodzie. Wozy odchodzą z krańcowych stacyj co 30 minut, od godziny pół do 8 rano, do pół do 10 w nocy; podczas większej frekwencyi co 20 minut. Ruch na przestrzeni pomiędzy głównym dworcem kolei państwowej, Rynkiem a Łyczakowem, ma się rozpocząć po nadejściu dalszych wozów, co nastąpi w połowie przyszłego miesiąca — i po przeprowadzeniu rorokowań co do kierunku jazdy do kolei, z dwu bowiem projektowanych linij, przedsiębiorstwo wybrało drogę z Rynku przez ulice: Jagiellońską, Mickiewicza, Krasickich i Gródecką do dworca, zostawiając linię Nowy Świat do wiosny przyszłego roku, odnośne Władze natomiast żądają wpierw otwarcia linii do kolei przez ulicę Leona Sapiehy. Co do linii na Łyczaków, to ruch na tejże gotowe jest przedsiębiorstwo rozpocząć bezzwłocznie po udzieleniu pozwolenia, by niektóre wozy powracać mogły po południu zamiast ul. Łyczakowską, przez ulicę św. Piotra i Pawła także Piekarską do miasta, zabierając publ. z cmentarza; wiadomo bowiem, że jazda ulicą Piekarską do miasta podczas trwania pogrzebów jest wzbroniony. Przedsiębiorstwo omnibusów wniosło podanie o wyłączenie go z zakazu, obowiązując się w razie spotkania konduktu, zatrzymać wóz aż do rozminięcia się z pogrzebem. Sprawa omnibusów ma być jeszcze przedmiotem obrad Rady miejskiej, której uchwały, jakoteż regulamin dla omnibusów c. k. Namiestnictwo zatwierdza.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 13 lipca 1892. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 12go lipca do 12 w południe dnia 13 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny, co do siły słaby (1), stan nieba lekko zachmurzony, a powietrze wilgotne (59 proc. wilgot. względnej); opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +18,3°C., najwyższa +25,3°C. dziś w południe, najniższa +11,0°C. w nocy.

Przez całą ubiegłą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 765 do 760 mm. na wybrzeżu zachodniej Norwegii; zniżka drugorzędna utworzyła się w północnej Rossyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 759 mm.

Prognoza na dobę 14 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku połud.-zachodni, co do siły mierny (3), średnia temperatura doby pozostanie około +19°C., stan nieba będzie zmienny, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 70 proc.; opad, deszcz chwilowy.

= **Nieszczęśliwe wypadki.** Przy restaurowaniu dworca centralnego, spadł wczoraj zrana ze znacznej wysokości z rusztowania murarz Marcin Gembala, a to w skutek złamania się belki, na której spoczywało rusztowanie. Nieszczęśliwego, który w skutek potłuczenia się doznał znacznych obrażeń ciała, odstawiono do szpitala głównego, po udzieleniu mu pierwszej pomocy przez lekarza kolejowego, p. Gąsiorowskiego. Drugi murarz, który w krytycznej chwili znajdował się na tem samem rusztowaniu, ocalał dzięki przytomności umysłu, chwycił się bowiem ramy okna, na które w ten sposób się dostał.

Dziś rano zaś na dworcu t. zw. Czerniowieckim, dozorca wagonów Filip Dindorf przy zesuwaniu wozów został przez lokomotywę najechany, a dostawszy się pod lokomotywę, chwycił się hamulca i dał się tak wlec kilkanaście kroków, przyczem odniósł skaleczenia w nogę i w głowę. Życiu Dindorfa, który wypadek spowodował własną nieostrością, nie zagraża niebezpieczeństwo.

= **Znaczna zguba.** Hrabina M. zgubiła wczoraj wieczór na Wysokim Zamku dwa ruloniki skórzane w papier zawinięte, zawierające po 50 napoleondorów, czyli 1000 franków w złocie.

— **Z Birczy** piszą: Jak prawie we wszystkich miasteczkach w naszym kraju, tak i u nas w Birczy i w całym dobromilskim powiecie dotkliwie uczuwać się daje brak sklepów chrześciańskich. Czy to bowiem w dzień zwykłego sabatu, czy w święta roczne, trwające, jak wiadomo, całemi tygodniami, pozbawieni jesteśmy możności zaspokajania codziennych potrzeb domowych. Nie lepiej się dzieje, gdy producent potrzebuje spieniężyć swój towar — bo i tu stają na przeszkodzie żydowskie święta. Ten brak pośrednictwa w wymianie, należycie unormowanego, stał się niejako hasłem w kraju do zawiązywania towarzystw handlowych po miasteczkach z zakresem działania w okolicznych wioskach, gdzie sklepiki bardziej może jeszcze niż w miasteczkach stały się niezbędne już choćby dla tego, aby ludność wiejska, ciężkiej oddana pracy, nie wędrowała po lada sprawunek do miasteczek i nie traciła tem samem drogiego czasu i tak już zbyt nieoględnie marnowanego. Takie Towarzystwo handlowe zawiązało się w Birczy przed kilku miesiącami a z inicyatywy tegoż, pp. Wojtowicz i Paratinkiewicz, dwaj młodzi i fachowo w zawodzie handlowym wykształceni ludzie, założyli znacznym nakładem pierwszy sklep chrześciański z towarami mięszanemi, którego uroczyste otwarcie i poświęcenie odbyło się w dniu 10 b. m. przy współudziale okolicznego obywatelstwa i miejscowej inteligencyi. — Sędziwy ks. kanonik Teofil Dziedzic dokonał tego aktu i w gorących słowach wyraził życzenie jak najlepszego powodzenia temu przedsiębiorstwu, poczem zebrany w komplecie zarząd Towarzystwa z prezesem Rady nadzorczej na czele zachęcał zgromadzonych do gorliwego popierania tej młodziutkiej instytucyi we własnym a dobrze zrozumianym interesie.

— **Stracenie Ravachola.** W poniedziałek między godziną 4 a 5 w Montbrison ścięto Ravachola na dziedzińcu więziennym. Okoliczne ulice obsadzone były gęstym kordonem wojska. Kiedy rychłym rankiem obudzili dozorcy więzienni Ravachola, okazał on wielki cynizm i odrzucił wszelką pomoc duchowną. Udając się na miejsce stracenia w dwukonnym wózku, Ravachol miotał straszne bluźnierstwa i przekleństwa. W chwili ostatniej prosił, aby pozwolono mu mówić, ponieważ ma coś ważnego do doniesienia. Gdy głowę położono już pod nożem, Ravachol wołał ironicznie: „górą rzeczpospolita!“ W pobocznych ulicach tłumy okazywały wielkie wzburzenie, ale do rozruchów jakichbądź nie przyszło wobec imponujących zastępów siły zbrojnej.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

W Londynie, w Covent-Garden, odegrano nową operę p. n.: „Elaine“, napisaną przez młodego kompozytora Bemberga, ucznia Gounoda i Massenneta. Przyjęcie było przychylne, krytyka zarzuca muzyce brak indywidualności. Wykonanie było wspaniałe, bo spiewali: Reszkowie, Leselle, pani Melba i t. d.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 12 lipca.

Tutejsza *haute finance* ma obecnie przeważnie tendencyę realizacyjną. Za jej przykładem idzie także wielka spekulacya. Rzucane na targ sztuki odkupuje drobna spekulacya i kulisa. Każda wielka sprzedaż nie przygniata kursów tak, jak uskuteczniane drobne sprzedaże, gdyż kulisa wie o tem, że wielki finansista nie jest *à tout prix* zmuszonym do sprzedawania, podczas gdy drobne sprzedaże, licznie na targ rzucane, przygnębiające sprawiają wrażenie, a drobni spekulanci natrafiają na trudności kursowe przy podażach. — Sytuacya zmieni się stanowczo na lepsze, jeżeli podczas końcowo miesięcznych likwidacyi, oddanym będzie pieniądz nie drogo i w dostatecznej ilości dla celów reportowych, oraz jeżeli sprawa regulacyi waluty z końcem lipca ustawowo załatwiona będzie. Tą nadzieją przeważnie, ożywiona jest wiedeńska spekulacya.

Szeregi walczących znacznie się już przerzedzają. Wyższy świat finansowy rozjedzie się niebawem do kąpiel, a cały ruch giełdowy ograniczy się na transakcyach najdrobniejszej spekulacyi. Wczoraj wyjechał z Wiednia największy tutejszy spekulant giełdowy Heller, który już zrealizował swoje kolosalne zobowiązania w kulisowych papierach. Utrzymują dobrze poinformowani, że zarobił on w ciągu ostatnich trzech miesięcy około 2 milionów na swoich operacyach giełdowych.

W kredytach były liczne sprzedaże. Banki berlińskie i hamburskie, Roth et Nemschitz, Sami Weiss, Fischer et Brunn — wszystko to sprzedawało austryackie kredyty, przygniatające kurs, który z wielkim wysiłkiem utrzymał się na 313·50. Głównym motywem tej tendencyi była wiadomość, że między rządem węgierskim a grupą Rotszylda, nie doszło do porozumienia. Wpłynęły nadto wiadomości o cholerze w Rossyi i złe wieści z Afganistanu. Ogólną zaś tendencyę osłabiła uchwała komisaryatu berlińskiej giełdy w sprawie podatku od pryorytetów austr. kolei państwowej. Niepowołani wcale do ocenienia tej rzeczy (gdyż wyrok zapadnie wkrótce na drodze sądowej) ogłosili *urbi, et orbi* że zamierzone ściąganie podatku od pryorytetów (opłacanego dotąd przez akcye), jest bezprawiem, i że w razie zapadłej uchwały, ze strony Rady Nadzorczej kolei państwowych, giełda berlińska wykreśli zupełnie pryorytety z notowań tamtejszych.

Postanowienia komisaryatu giełdy berlińskiej są straszydłem na wróble. O ile wiem, zapadły one w największym pospiechu, gdyż ci członkowie komisyi, którzy byli przeciwni podatkowi, w tych dniach wyjeżdżać mają z Berlina na wilegiaturę. Z obawy zatem, że uchwała odnośna nie uzyska większości, posiedzenia na gwałt zwoływano i decyzyę przeprowadzono. Gdyby rzeczywiście pryorytety z notowań giełdy berlińskiej wykreślono, straciliby na tem nie tylko właściciele, lecz także i berlińscy bankierzy, którymby z rąk się wysunął interes kolosalny w transakcyach tym pierwszorzędnym, międzynarodowym papierem. Zanimby zaś przeprowadzono wykreślenie pryorytetów z listy kursów, berlińska kontrmina musiałaby uskuteczniać pokrycia w swoich sprzedażach *in bianco*. Widzimy więc, że uchwała komisaryatu jest i pospieszna i lekkomyślna.

W papierach transportowych, tendencya nie okazuje się słabą. przeciwnie, niektóre akcye kolejowe poszły w górę. Losy tureckie spadły wskutek ogromnych sprzedaży. Renty nie zmieniły się wcale. Dewizy i waluty były cokolwiek słabsze.

Pisałem przed tygodniem o złym wykazie niemieckiego Reichsbanku. Niemniej złym jest ostatni wykaz banku londyńskiego, gdzie ogólna rezerwa była o 1,100.000, rezerwa papierów o 1,000.000, a zapas bankowy o 660.000 funtów szterlingów mniejszy.

Co do banku francuskiego, wykazuje on za ubiegły tydzień zmniejszenie portfelu wekslowego o 101,600.000 franków a obiegu papierowego o 38,600.000 franków. Pomimo to pieniądz był na targach tamtejszych bardzo tani. Eskont miejscowy wynosił w Londynie $^7/_8$ procent na wolnym targu.

Targ zbożowy.

Lwów, 13 lipca: pszenica 8·25 do 9·—, żyto 7·45 do 8·—, jęczmień 6·— do 7·—, owies 6·75 do 7.25, rzepak nowy 9·25 do 10·—, groch 6·50 do 9·—, wyka 4·50 do 5·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka 9·50 do 10·25, koniczyna czerwona 40·— do 55·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·70 do 6·—, chmiel nowy za 56 kilg. 55·— do 65·—, spirytus 15·25 do 15·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące —·— do —·—.

Usposobienie bardzo słabe.

Praga: pszenica czeska 9·50 do 10·15, węgierska 9·75 do 10·15, austryacka —·— do —·—, jęczmień —·— do —.—, owies 6·— do 6·50, nasienie rzepakowe 12·— do —·—, olej rzepakowy 33·— do —·— groch —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Ze względu na obszerny materyał, stanowiący podstawę prac ankiety krajowej dla budowy kolei lokalnych, Wydział krajowy zgodnie z opinią referentów czterech sekcyj tejże ankiety, postanowił odroczyć posiedzenie pełnej ankiety do dnia 3 września b. r.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este przybył wczoraj do Ischl.

Najd. Cesarzewiczowa Wdowa Stefania powróciwszy przedwczoraj z Mürzsteg, gdzie bawiła tydzień, wyjechała wieczorem do Szant-Antal, gdzie zamierza zatrzymać się czas dłuższy u księcia Filipa i księżnej Ludwiki Koburg.

P. Minister hr. Kalnoky wyjechał w odwiedziny swojego brata do Lottowic na Morawie.

P. Minister handlu, margr. Bacquehem powrócił już do Wiednia ze swoich dóbr morawskich.

Dzienniki pisząc o rozpoczęciu obrad nad przedłożeniami walutowemi, podnoszą, iż w Izbie deputowanych objawia się widocznie wielkie znużenie, z posłów zaledwie trzecia część znajduje się w sali, a mowcy przemawiają przed pustemi niemal ławkami. W obec tego spodziewają się, że ogólna dyskusya ukończy się już dzisiaj, a obrady szczegółowe potrwają zaledwie do 20 b. m.

Pisma wiedeńskie omawiają przedwczorajszą mowę prezesa Koła polskiego p. Jaworskiego, którą podajemy pod właściwą rubryką w obszerniejszem streszczeniu.

Presse podnosi mowę tę, jako najważniejszy moment przedwczorajszego posiedzenia i sądzi, że odegra ona jeszcze i w dalszym ciągu rozpraw doniosłą rolę.

Fremdenblatt nazywa wywody p. Jaworskiego, w wielu kierunkach nader doniosłemi. Dziennik ten wyraża zdanie, iż wypadałoby, ażeby któryś z mowców lewicy starał się teraz przy sposobności złożyć w Izbie posłów zapewnienie, iż sprawa waluty w istocie nie mogłaby być zakwestyonowaną z powodów politycznych.

Vaterland jest zdania, iż oświadczenia p. Jaworskiego stanowią nową rękojmię, że cała akcya regulacyi waluty przeprowadzona zostanie trzeźwo i z należytą ostrożnością.

W skutek interpelacyi w sprawie kolonij, wybuchło częściowe przesilenie ministeryalne we Francyi.

W Izbie posłów, przy sposobności budżetu ministerstwa marynarki, uderzyli Clemenceau i Broisserin z całą siłą na ministra marynarki Cavaignaca, przypisując mu winę nieudolnego prowadzenia wojny dahomeyskiej i Broisserin postawił wniosek, potępiający komendę marynarki w Dahomeyu, a oddający tę komendę w ręce dowódcy tamtejszych wojsk lądowych. Pomimo energicznego protestu Cavaignaca, Izba przyjęła ten wniosek 287 głosami przeciw 150. Wobec tego cały gabinet podał się do dymisyi, cofnął ją jednak na razie, Carnot bowiem nie chce jej przyjąć, a tylko Cavaignac ustąpi. Mimo to pozycya gabinetu Loubeta jest zachwianą. Następcą Cavaignaca zostanie prawdopodobnie Mahy.

Ostatnie francuskie wybory do rad gminnych sprawiły, że partya socyalistyczna ma stanowczą większość w dwudziestu miejskich reprezentacyach. Należy do nich rada gminna w St. Ouen pod Paryżem, która do wszystkich innych socyalistycznych rad gminnych rozesłała zaproszenia na zjazd, mający się odbyć we wrześniu. Celem zjazdu miało być utworzenie związku socyalistycznych miast, rodzaj socyalistycznej Hanzy, któreby równomiernie i solidarnie postępowały w sprawie urzeczywistnienia żądań robotniczych. Prawa gmin są we Francyi wprawdzie niebardzo rozległe, a prefekt ma zawsze prawo interwencyi, jeżeli jakakolwiek uchwała rady gminnej nie uzyskuje jego aprobaty; zawsze jednak wybiera rada burmistrza, nominuje miejskich urzędników, rozporządza policyą miejscową, może z pewnemi ograniczeniami rozpisywać podatki, posiada majątek gminny, słowem może pomimo szczupłych kompetencyj dać się dobrze we znaki miejscowym klasom posiadającym a popierać miejscowy proletaryat. Gdyby dwadzieścia miast, pomiędzy któremi także znajduje się Marsylia, rozpoczęły wspólną politykę socyalną, byłby to fakt, któregoby nie można było lekceważyć. Rząd francuski zatem bardzo energicznie wystąpił przeciwko podobnemu projektowi i zjazdu zakazał.

Z Aten donoszą:

Z powodu awantury w teatrze „Phaleron“ pomiędzy tureckim posłem, Ghalib beyem i dwoma legacyjnymi sekretarzami: Azis beyem i Alfrea beyem z jednej, a majorem Argyrapulosem i innemi osobami z drugiej strony, poseł turecki czując się obrażonym, zażądał zadosyćuczynienia od ministra spraw zagranicznych, Dragumisa. Tenże przyrzekł wytoczyć śledztwo. Do obu sekretarzy legacyjnych tureckiego poselstwa, osobiście w zajściu angażowanych, zgłosili się świadkowie przeciwników, a d. 10 b. m. odbył się pojedynek pomiędzy Alfrea beyem i porucznikiem Pierahos. Ostatni został ciężko ranny Zajście to pociągnie za sobą bezwątpienia dalsze rozprawy honorowe.

Gladstone oświadczył, że w razie, gdyby wybory postawiły u steru rządów liberalne stronnictwo, pierwszą jego troską byłaby sprawa irlandzka i sprawa robotnicza. Poszczególne przemysły w każdej miejscowości odbyłyby głosowanie w sprawie czasu pracy w dotyczącej miejscowości.

Konserwatywny *Standard* pisze, że Gladstone zdobędzie większość 20 do 30 głosów, gdyż i w hrabstwach, gdzie obecnie odbywają się wybory, znajduje się wielu stronników obozu liberalnego. Za pomocą tej większości jednak Gladstone nie przeprowadzi *Homerulu*, bo nie będzie mógł rozporządzać tak zwaną *working-majority*, t. j. taką większością, która' y zdolna była do uchwalenia wielkiej reformy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Reichenau, 13 lipca. Burmistrz tutejszy otrzymał urzędowe zawiadomienie o zaręczynach Najdost. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii, córki Najdost Arcyksięcia Karola Ludwika, z księciem Albrechtem würtemberskim Z tego powodu w Reichenau i sąsiedniem Payerbach panuje wśród ludności radosne ożywienie. Z domów powiewają chorągwie, a wieczorem na okolicznych wzgórzach płonęły ognie.

Wiedeń, 13 lipca. Wszystkie dzienniki zamieszczają z powodu zaręczyn Najd Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii, nadzwyczaj sympatyczne artykuły, podnosząc niezwykłe przymioty Dostojnych Narzeczonych. Równocześnie zaznaczają, że ludy Monarchii, ożywione uczuciem najgłębszego przywiązania i miłości do Najw. Domu, biorą zawsze najserdeczniejszy udział w losach Członków Najw. Rodziny.

Wiedeń, 13 lipca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby poselskiej odczytano pismo Pana prezydenta Ministrów, wzywające Izbę, aby dokonała wyboru do Delegacyj wspólnych.

Pan Minister handlu, w odpowiedzi na interpelacyę Steinwendera, dotyczącą stosunków i uregulowania płacy urzędników kolei Południowej, oświadcza, że sprawa ta usuwa się z pod kompetencyi Ministra handlu. O ile wchodzą tu w grę względy na bezpieczeństwo ruchu kolejowego lub względy ludzkości, Rząd po przeprowadzeniu dochodzeń podejmie akcyę na korzyść urzędników. Wprawdzie fundusz pensyjny nie wynosi tyle, ile wynoszą skapitalizowane pretensye do pensyi, jednak Towarzystwo kolei Południowej wzięło na siebie pośrednią odpowiedzialność za zupełną wypłatność funduszu. Co się tyczy wypłaty dywidendy, to Minister zwracał usilnie uwagę zarządu kolei Południowej, aby w tej mierze zachowywał ostrożność i wstrzemięźliwość, nie było jednak dotąd powodu do imperatywnego wystąpienia, tembardziej, że wysokość dywidendy od akcyi nie przesądza w niczem sprawy oznaczenia wysokości renty wykupna kolei.

Pan Minister handlu odpowiada dalej na interpelacyę Fussa, że bezpodstawną jest pogłoska, jakoby przenoszenie urzędników z X do IX i VIII rangi nastąpić miało dopiero po uregulowaniu waluty.

W dalszym toku rozprawy walutowej przemawiali deputowani: Fuss, Szuklje, Steinwender, Kramarz i Jaques. Zamknięcie generalnej dyskusyi nastąpi jutro.

Wiedeń, 13 lipca. W Izbie deputowanych interpelował poseł Hauck P. Ministra rolnictwa z powodu gry spekulacyjnej na wiedeńskiej giełdzie zbożowej i zapytał, czy Rząd byłby skłonnym do wniesienia projektu ustawy przeciw dyferencyjnej grze w handlu terminowym na tejże giełdzie.

Wiedeń, 13 lipca. (*Tel. pryw.*) Dr. Dunajewski wystąpił z komisyi walutowej Izby Panów.

Wiedeń, 13 lipca. (*Tel. pryw.*) Generalna inspekcya kolei rozpoczęła trasowanie linii Rozwadów-Jarosław.

Wiedeń, 13 lipca. (*Tel. pryw.*) Traktat handlowy między Serbią a Austro-Węgrami, podpisany zostanie zapewne d. 15 b. m., a wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1893.

Budapeszt, 13 lipca. W Izbie poselskiej, wśród rozprawy walutowej, przemawiał Helfy, oraz deputowani Neumann i Hierony, za przedłożeniami, zaś deputowany Molnar przeciw przedłożeniom.

Berlin, 13 lipca. Szwaczka Agnieszka Wabnitz, znana ze swej działalności socyalno-demokratycznej, skazana została przez sąd tutejszy za obrazę majestatu i znieważenie instytucyj Kościoła chrześciańskiego, na dziesięciomiesięczne więzienie. Po ogłoszeniu wyroku zatrzymano ją w więzieniu.

Bukareszt, 13 lipca. (*Tel. pryw.*) Widoki żniw w całej Rumunii znakomite. Ogólnie sądzą, że tegoroczne żniwa będą najlepsze od lat 30.

Bruksela, 13 lipca. Wczoraj zebrała się konstytuanta. Odczytano najpierw protesta wyborcze Izba była nader ożywiona, lecz audytoryum zachowało się spokojnie.

Paryż, 13 lipca. Dziennik urzędowy ogłasza nominacyę p. Burdeau na ministra marynarki.

Paryż, 13 lipca. Podsekretarz stanu Jamais pozostaje w urzędzie.

W Autervilliers było wczoraj pięć wypadków śmierci na cholerę.

Paryż, 13 lipca. Prezydent Carnot podpisał dekret. zarządzający otwarcie powszechnej wystawy w Paryżu w dniu 5-go maja r. 1900.

Bonnaville, 13 lipca. Liczba ofiar katastrofy w górach pod St. Gervais ile zdołano dotychczas sprawdzić, wynosi 140; zdaje się wszakże, że dojdzie do 200. Akcye ratunkową natychmiast zorganizowano. Powodem okropnego wypadku był lodowiec, który się osunął ze stoku góry Montblanc i stoczył w potok Bionnay u jej stóp płynący. Pomiędzy ofiarami znajduje się wielu zagranicznych turystów.

Katania, 13 lipca. Wybuch Etny wzmaga się znowu gwałtownie. Wczoraj w Giarre dało się uczuć silne trzęsienie ziemi.

Londyn, 13 lipca. Ostateczny wynik wyborów do parlamentu: wybrano 209 konserwatywnych, 36 unionistów, 187 gladstonistów, 5 parnellitów, 35 antiparnellitów.

Konstantynopol, 13 lipca. Wedle wiadomości z Tyflisu, było na Kaukazie w dobie z 7 na 8 b. m. 207 wypadków śmierci na cholerę. W Saint Jean d'Acre nie było żadnego nowego wypadku cholery.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13go lipca 1892 godzina 10, minut 38. Akcye kredytowe 312·50 Akcye kolei państwowej 301·—, Akcye tytoniowe 176·75, Anglo-austryackie 151·25, Unionbank 242·50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 97·25, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, $4^1/_2$ prc. listy zastawne banku krajowego 98·50, $4^1/_2$-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·— za 100 marek 58·67, Usposobienie utrwalone.

Wiedeń, 13go lipca 1892 r., godz. 1 minut 45. Akcye kredytowe 312·50, Alp Tow. górnicze 65·30, Węgierskie akcye kredytowe 358·75, Akcye anglo-austryackie 152·—, Akcye banku Union 242·50, Akcye kolei Karola Ludwika 214·50, Akcye kolei Północnej 280·—, Akcye kolei Południowej 98·—, Losy tureckie 40·20, Akcye kolei państwowej 300·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·50 Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·—, Wiedeńskie losy komunalne 157·75. Akcye tytoniowe 177·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75, Akcye kolei Elbetal 235·50, Akcye banku dla krajów koronnych 219·70, 4-prc. węgierska renta złota 110·05, Akcye banku związkowego 114·— Rubel papierowy 1·18·25, Węgierska renta papierowa 100·50. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 12go lipca 1892 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr procent 17·50 do 18·— zł. Budapeszt. Pszenica na wiosnę 7·99 do —·01 zł.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowiecki

Przyjechali do Lwowa

dnia 13 lipca 1892.

Hotel Zorza.

Pp. M. hr. Ledochowski, H. Brzozowski i E. Nyko z Pod la ross., B. Zaturowicz z Wołczkowiec, J. Obertyński z Udnowa, St. br. Konopka z Krakowa, C. Swierzawski z Polski, J. Klastersky z Drohowyża, Wł. Ustrzycki z Czelatyc.

Hotel Imperial.

Pp. L. Hamillon i C. Morel z Ustrzyk dolnych, W. hr. Młodecki z Monasterzysk, H. Kapelusz ze Starych Bordów.

Hotel Francuski.

Pp. Marmoross z Karowa, J. Myszkowski z Stubna, T. Rosinkiewicz z Gródka, W. Jonasz z Bobrki, W. Gnoiński z Krasnego, S. dr. Sochanik i E. Ziffer z Wiednia, K. dr. Maramorosz z Kołomyi.

Hotel Centralny.

Pp. T. Poźniak z Tarnopola, K. Wartanowicz z Hubina, K. Mochnacki z Zyczki, K. hr. Potworoski z Ujścia.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesza.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12. w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 13 lipca 1892.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	241	50	244	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	211	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. $4^1/_2$pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. $4^1/_2$pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	70	97	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41^1/_2$ lat	95	10	95	80
$4^1/_2$ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60	—	62	—
(daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w.a.	52	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	—	101	70
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	75	24	75
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	47	9	57
Półimperyał	9	65	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	20	1	30
„ „ papierowy	1	17.—	1	19 —
100 marek niemieckich	58	35	59.	—

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 lipca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.20	95.40
luty-sierpień	95.20	95.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	94 95	95.15
kwiecień-październik	95.—	95.20
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	141.50	142.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.—	141.30
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	151,50	152.—
„ „ 1864 po 100 złr.	182.50	183.25
„ „ 1864 po 50 złr.	182.50	183.25
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151 50	152.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	112.90	113.10
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.85	101.05
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.2
Galicyi	104.45	105.45
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.30	95.30
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	151.25	151.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	313.50	314.25
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	633.—	643 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	326.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	216.—	217.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	994 —	1000.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.25	92.75
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	337.—	340.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2800 —	2820.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.30	214.90
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	242.75	243 75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	301.—	301.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	98 —	98.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.25	199.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.75
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.50	112.20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.50	102.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	99.80
Banku krajowego $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.75
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	101 —	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.—	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.—	100.—
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.—	100.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.40
z r. 1884	93.75	94.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.75	103 75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.25	189.75
Clarego po 40 zł. m. k.	54.50	55.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	22.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	57.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	55 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.50	17 80
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.—	12.30
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.50	24 50
Salma po 40 zł. m. k.	64.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.75	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.50	40.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	64 50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.70	120.05
Paryż za 100 fr.	47.55.—	47.67 5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.69.—	5.71.—
„ pełnej wagi	5.68.—	5.70 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.51·5	9 52·5
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 9088 (4054 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności rolniczego Zakładu kredytowego dla Galicyi i Bukowiny w likwidacyi we Lwowie w kwocie 108 zł. 28 ct. zpn., dozwoloną została egzekucyjna publiczna sprzedaż realności dłużniczej masy spadkowej śp. Maryi Łopuszak, whl. 194 ks. gr. dla gminy kat. Słobódka leśna objętej.

Licytacya odbędzie się dnia 4 sierpnia i 6 września 1892, każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność powyższa tylko na drugim terminie niżej ceny szacunkowej w kwocie 530 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 53 zł.

Dla wszystkich, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, tudzież dla tych, którzy na rzeczonej realności później prawa rzeczowe nabyli, ustanowiono kuratorem w osobie adw. dr. Daniłowicza, z substytucyą adw. dr. Krobickiego w Kołomyi.

Warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzane być mogą w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy miej. del.

Kołomyja, 19 czerwca 1892.

L. 3496 (4052 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należącej się Rozalii Samborskiej pretensyi w kwocie 100 zł. wa. zpn. od Mikołaja i Maryanny Antoniszynów, przedsięwziętą zostanie przymusowa jawna sprzedaż w drodze licytacyi realności wh. l. 386 ks. gr. gminy miasta Złoczowa objętej w dwóch terminach, a to: dnia 8 sierpnia i 12 września 1892, zawsze o godz. 10 przed południem w tusądowem zabudowaniu.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności ocenionej na 709 zł. 80 ct.

Wadyum wynosi 70 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim zaś także niżej ceny wywołania, jednak nie niżej 1/3 części z ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt ocenienia tej realności można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu i nazwiska wierzycieli, którzyby po dniu 25 listopada 1891 do hipoteki weszli, i tych, którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyi doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie dr. Mijakowskiego, adwokata w Złoczowie.

C. k. Sąd obwodowy.

Złoczów, dnia 25 czerwca 1892.

L. 1248 (4007 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Reizi Kanner od Romana Krzyżanowskiego, Bazylego i Maryi Maliniaków sumy 1450 zł. wa. zpn., rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż realności, wykazem hipotecznym 911 ks. gr gm. Buczacza objętej, według poz. 1, 3, 4, 5 karty B. tego wykazu, własność dłużnika Romana Krzyżanowskiego, oraz realności wykazem hipotecznym 912 ks. gr. gm. Buczacza objętej wedle poz. 1, własność Bazylego i Maryi Maliniaków stanowiącej.

Do uskutecznienia tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa termina, pierwszy na d. 11 sierpnia, drugi na dzień 9 września 1892, zawsze o godzinie 10 przed południem w sądzie.

Na ostatnim z tych terminów, jeżeli wartość szacunkowa realności przedmiotem licytacyi będących nie będzie mogła być uzyskaną, sprzedane zostaną te realności najwyższą cenę podającemu także poniżej ceny szacunkowej.

Wartość szacunkowa, stanowiąca zarazem cenę wywołania realności wykazem hipotecznym 911 Buczacz objętej wynosi 9615 zł. 79 ct, wartość szacunkowa realności wyk. hip. 912 Buczacz objętej wynosi kwotę 2831 zł. 29 ct.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi dla pierwszej realności 962 zł., dla drugiej 284 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego, tj. po dniu 11 stycznia, względnie 12 stycznia 1892 prawo zastawu na realności przedmiotem licytacyi będącą nabyli, jako też i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi, albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiejkolwiek przyczyny wcale lub w nale ytym czasie nie została doręczoną, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszem, tudzież do rąk ustanowionego kuratora, adw. dr. Ausschnitta w Buczaczu.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 10 maja 1892.

L. 6795 (3570 2—3)

W Kałuskim c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się d. 16 sierpnia, ewentualnie 16 września 1892, zawsze o godzinie 10 przed południem na zaspokojenie wierzytelności Salamona Altmana w kwocie 315 zł. zpn. i innych wierzycieli przymusowa sprzedaż przez licytacyę realności Fischla Steina wyk. hip. 921 dla Kałusza.

Cena wywołania 4920 zł.

Wadyum 492 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. Staneckiego w Kałuszu.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Kałusz, 6 czerwca 1892.

L. 7498 (4051 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Grünberga w kwocie 90 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 11 sierpnia i 1 września 1892 o g. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Józefa Adamczuka własnej, wyk. hip. l. 1297 gm. kat. Stanisławów i do tegoż należącej połowy realności wyk. hip. l. 1585 tejże gminy objętej, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 1104 zł. 56 ct. i 644 zł. 98 ct. sprzedane zostaną.

Zakłady wynoszą 110 zł. 46 ct. i 64 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Katzenellenbogen.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 25 czerwca 1892.

L. 2623 (3083 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 50 zł. z pn. na rzecz Mojżesza Rosenzweiga odbędzie się dnia 11 sierpnia 1892 i dnia 15 września 1892 o godzinie 10 przedpołudniem w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Wasyla Markowa w Soroce położonej wykazem hipot. l. 162 księgi grunt. dla gm. katastr. Soroka objętej.
Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 298 zł.
Wadyum 30 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.
Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kurator Antoni Rogalski z Grzymałowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, dnia 9 maja 1892.

L. 1555 (3669 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Makowie w sprawie egzekucyjnej Wiktoryi 2o Nałonkowej z Budzowa przeciw Józefowi Burczakowi z Budzowa pcto 5 zł. zpn. podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w dniach 11 sierpnia 1892 i 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu tut. sądowym egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności dłużnika własnej pod lk. 146 lwh. 215 i 218 w Budzowie położonej.
Cena wywołania 40 zł. 42 ct
Wadyum 4 zł. 4 ct.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć lub odpisać można w tut. sąd. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Maków, dnia 24 marca 1892.

L. 4320 (3861 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 2 sum po 42 zł. 60 ct. aw. zpn. i 5 rat po 85 zł. 20 ct. i reszty kapitału 1700 zł. 90 ct. aw. z pn. zostanie realność lk. 98 w Stryju położoną objęta wykazem hipotecznym 347 księgi gruntowej Stryj, Issera Noego Habermana własna dnia 11 sierpnia 1892 i dnia 15 września 1892 o godzinie 10 przed południem.
Na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 3000 zł. aw., na drugim także niżej ceny wywołania jednak nie niżej 1/3 takowej sprzedaną.
Wadyum wynosi 300 zł. a. w.
O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 1 marca 1890 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o takowej uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora adw. dr. Baczyńskiego i przez edykta.
C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 30 marca 1891.

L. 6626 (3694 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 380 w Rohatynie, wedle wyk hip. l. 673 tejże gminy, dłużniczki Chaji Stock własnej, na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, w kwocie 163 zł. 10 ct., dnia 10 sierpnia i 13 września 1892 o godzinie 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny wywołania 400 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 40 zł.
Resztę warunków, wyciąg hipot., akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem dla z życia i miejsca pobytu nieznanej Estery Geretz, tudzież dla nieznanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz z Rohatyna.
C. k. Sąd powiatowy.
Rohatyn, 11 czerwca 1892.

L. 8433 (3873 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Domiceli Berezowskiej, przeciw masie spadkowej zmarłej dłużniczki Agnieszki Dimel w kwocie 100 zł wa. zpn. odbędzie się dnia 10 sierpnia i 12 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano w tusąd. zabudowaniu, przymusowa sprzedaż realności dłużniczej masy spadkowej śp. Agnieszki Dimel własnej, tabularnej w Stanisławowie pod l. kons. 404 położonej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 1156 zł. sprzedaną zostanie.
Zakład wynosi 120 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw dr. Michał Fischler, z zastępstwem adw. dr. Hauslicha.
C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 4 czerwca 1892.

L. 7550 (3633 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Walentego Juraka pko masie spadkowej śp. Maryi Rybarskiej względnie deklarowanej sukcesorce Ludwice Jurakowej pcto 20 zł. zpn. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż realności l. wyk. hip. 603 ks. gr gm. kat. Żywiec na dzień 10 sierpnia 1892 i na dzień 14 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum 25 zł.
Cena szacunkowa i wywołania 250 zł. a. w.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Bogdani w Żywcu.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Żywiec, dnia 20 listopada 1891.

L. 747 (3921 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 10 sierpnia i 14 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 80 zł. w. a. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya ciał hipotecznych lw. 290, 373, 374 księgi gr. Wołczyszczowice Iwana Smuka, Ołeksy Smuka i Asafata Smuka własnych.
Cena szacunkowa 340 zł.
Wadyum 34 zł
Bliższe warunki można przejrzeć w tu sądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy
Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 746 (3920 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni ogłasza, że w dniu 10 sierpnia i 14 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem zaspokojenia sumy 60 zł. wa. zpn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Mościskach publiczna licytacya 1/5 części ciała hip. lw. 40 ks. gr. Chorośnicy, Michała Fedorowicza własnej.
Cena szacunkowa 23 zł. 40 ct.
Wadyum 2 zł. 34 ct.
Bliższe warunki można przejrzeć w tusądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia, 27 lutego 1892.

L. 2622 (3082 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 61 zł. z pn. na rzecz Mojżesza Rosenzweiga odbędzie się dnia 12 sierpnia 1892 i 15 września 1892 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż jednej piątej niewydzielonej części realności Antoniego Krawca własnej w Soroce położonej wykazem hipot. l. 135 księgi grunt. dla gminy kat. Soroka objętej.
Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 176 zł. 20 ct.
Wadyum 18 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w tut. Sądzie.
Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kurator Stefan Manaczyński z Grzymałowa.
Grzymałów, dnia 9 maja 1892.

L. 5446 (3988 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości. że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż 5/100 części realności w Zaleszczykach położonej wedle wyk. hip. l. 303 tejże gminy Kalmana Rosenblata własnej na zaspokojenie pretensyi Eisiga Nachmana i tow. w kwocie 37 zł. 8 ct. dnia 11 sierpnia 1892 i dnia 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 36 zł. 16 ct.
Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Zaleszczyki, 30 maja 1892.

L. 4273 (3974 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 105 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Mordka Szwagra jako prawonabywcy Abrahama Szwagra przymusowa sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Iwana Szpaka względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej w Kudryncach położonej ciało hip. wyk. hip. l. 150 ks. gr. gm. kat. Kudrynce objęte stanowiącej a składającej się z parc. bud. l. 433 z domem mieszkalnym na niej się znajdującym a dalej z parc. grunt. l. 423/4 i 424/1 w dniu 11 sierpnia 1892 i w dniu 13 września 1892 każdym razem o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 135 zł.
Poręczne zaś kwota 13 zł. 50 ct
Reszta warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.
Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest c. k. not. p Józef Zubek.
Mielnica. 17 lipca 1890.

L. 4947 (3985 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności w Zaleszczykach mieście położonej wedle wyk hip. l. 194 tejże gminy ciało tabularne stanowiącej dłużnika Emanuela Wildmana a względnie tegoż masy spadkowej własnej na zaspokojenie pretensyi Salomona Seliga Kofflera w kwocie 366 zł. 66 ct. dnia 11 sierpnia 1892 i dnia 15 września 1892, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 66 zł. 13 ct.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tus. registrarurze przejrzeć.
Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanawia się kuratorem p. dr. Letzta adwokata w Zaleszczykach.
Zaleszczyki, 17 czerwca 1892.

L. 117 (3975 2—5)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 30 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Julji Hruszkiewicz przymusowa sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Wasyla Babucha własnej w Zalesiu położonej ciała hipot. wyk. hip. l. 29 ks. gr. gminy kat. Zalesie objętej stanowiącej a składającej się z parc bud. l. 253 z domem mieszkalnym na niej się znajdującym a dalej z parc. grunt. l. 2525 w dniu 11 sierpnia 1892 i w dniu 13 września 1892 każdym razem o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że na pierwszym terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 370 zł.
Poręczne zaś kwota 27 zł
Reszta warunków przetargu, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.
Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest Władysław Skowroński z Zalesia.
Mielnica 28 lutego 1891.

L. 1841 (3941 3—3)
Makowski c. k. Sąd powiatowy podaje niniejszem do publicznej wiadomości. iż celem zaspokojenia resztującej pretensyi Adolfa Ringera z Zawoji w kwocie 27 zł. aw. z pn. ex majori 47 zł. aw. odbędzie się w gmachu tut. sądu w dniach 11 sierpnia 1892 i 15 września 1892 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 287 w Zawoji położonej czyli całej posiadłości lwh. 735 objętej, w 12/48 części posiadłości lwh. 346 ks. gr. gm. kat. Zawoja objętej, dłużników Szczepana i Wiktoryi Malików oraz masy spadkowej Anny 1-o Malikowej 2 o Mentlowej własnych.
Cena wywołania 697 zł. 50 ct.
Wadyum 69 zł. 75 ct.
Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony został tut. ck. notaryusz p. Aleksander Paczowski.
C. k. Sąd powiatowy
Maków, 7 kwietnia 1892.

L. 3871 (3610 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 55 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya posiadłości lwh. 13 gminy Romanówka objętej, dłużnika Hnata Andruchów własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 10 sierpnia 1892 i dnia 14 września 1892, każdym razem o godz. 10 przed południem.
Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.
Cena wywołania wynosi dla tej realności kwotę 170 zł.
Wadyum wynosi 10 prc.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Jacek Zyborski w Rudkach.
Rudki, dnia 3 czerwca 1892.

L. 5978 (4010 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 1/8 części realności w Kropiwniku położonej, wedle wyk. hip. 60 tejże gminy, dłużnika Michała Poluchy własnej, na zaspokojenie pretensyi Lozera Łatkiego w kwocie 130 zł., dnia 2 sierpnia i 15 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 13 zł. 30 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 29 listopada 1891 do tabuli weszli, kuratorem p. Karola Chanika w Dobromilu, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobromil, dnia 4 czerwca 1892.

L. 49930 (4022 3—3)
Celem oddania w przedsiębiorstwo na trzyletni okres 1893 do 1895 dostawy szutru dla utrzymania drogi Bursztyn-Łopuszna w Brzeżańskim okręgu budowniczym odbędzie się 27 lipca br. w ck Starostwie w Brzeżanach licytacya ofertowa.
Cena fiskalna szutru dostawić się mającego na r. 1893 w ilości 1740 m³ wynosi 4397 zł. 25 ct. wa.
Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jako to: wykaz ilości szutru do każdego kilometra dostawić się mającego i tegoż ceny przeciętne przejrzane być mogą w wymienionem ck. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnosić należy oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. przy dołączeniu 5 procentowego wadyum z oznaczeniem ofiarowanych cen za jeden m³ szutru z każdego łomu lub szutrowiska nietylko cyframi ale także literami.
Co do samej dostawy zastrzega się, że do końca stycznia każdego roku dostawić należy 6/10 części przepisanej ilości szutru do każdego kilometra, zaś do 30 czerwca każdego roku ma być dostawa w zupełności ukończoną.
Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom przez ck. Statostwo bezpłatnie wydane będą i muszą opiewać według łomów lub szutrowisk, z których poszczególne przestrzenie mają być zaopatrzone bez zamieszczania nazwy gościńca lub pojedynczych kilometrów, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk, a względnie przestrzeni gościńca zaopatrywanych z jednego i tego samego łomu lub szutrowiska.
Wszelkie oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, lub nie podane w terminie nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyę.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 2 lipca 1892.

L. 4696 (4035 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Nowemmieście położonej, wedle wyk. hip. 40 tejże gminy dłużnika Samuela Färbera własnej, na zaspokojenie pretensyi Herscha Rabnera w kwocie 215 zł. dnia 2 sierpnia i 15 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 18 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 6 sierpnia 1890 do tabuli weszli, kuratorem p. Karola Chanika w Dobromilu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobromil, dnia 4 czerwca 1892.

L. 326 (4040 3—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 3 sierpnia 1892 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 września 1892 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 194 księgi gruntowej Wołostkowa, Franciszka Krawczyszyna własnej, na rzecz Stefana Gormaga pto. 10 rat po 24 zł. 76 ct. zpn.
Cena wywołania 100 zł.
Wadyum 10 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa Wisznia, 26 marca 1892.

L. 3728 (4038 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Keili Klugman w kwocie 12 zł. 50 ct. wa. zpn., odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 21 lipca i 22 sierpnia 1892, zawsze o godz. 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż całego ciała hip. l. 642 i połowy ciała hip l. 643 ks. gr. gminy Lisko, Maryi Pruchnickiej własnych.

Na pierwszym z tych terminów zostaną powyższe ciała hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.

Cena wywołania 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Lisko, dnia 20 kwietnia 1892.

L. 2344 (3946 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Eliasza Rosenberga w kwocie 236 zł zostanie realność pod lk. 397 na Łanach w Stryju wyk. hip. 943 objęta Tauby Redler własna dnia 11 sierpnia 1892 i 15 września 1892 o godzinie 9 przedpołudniem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 243 zł., na drugim także niżej ceny wywoła nia sprzedaną.

Wadyum wynosi 25 zł.

O tem zawiadamia się nieznanych i późniejszych wierzycieli przez kuratora adw. dr. Baczyńskiego.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można tu przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 30 maja 1892.

L. 1744 (3925 1—2)

A W I Z O.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy siana, słomy na podściółkę i do sienników dla wojsk rozlokowanych w obrębie 11 korpusu, a następnie owsa dla wojsk stacyonowanych w Radowcach, Suczawie i Czortkowie, na przeciąg czasu od 1 października 1892 do 30 września 1893, odbędą się w biurach poniżej wymienionych c. i k. wojskowych prowiantur dotyczące licytacye za pomocą pisemnych ofert, a mianowicie:

8 sierpnia 1892 we Lwowie dla stacyj wojskowych: Brody (ze Smólnem), Brzeżany (z Kozową), Mosty wielkie (z Parchaczem), Krechów, Rohatyn, Złoczów, Żółkiew (z Soposzynem i Macoszynem);

28 lipca 1892 w Czerniowcach dla stacyj: Czerniowce, Sadogóra i Nowa Zuczka (z Rohożną), Radowce, Suczawa, Bojany;

1 sierpnia 1892 w Stanisławowie dla stacyj: Stanisławów, Kołomyja, Tłumacz, Monasterzyska, Czortków;

4 sierpnia 1892 w Tarnopolu dla stacyi Trembowla.

Dotyczące poszczególnie informujące ogłoszenie jest zawarte w Nr. 154 z dnia 9 lipca 1892 Gaz. Lwow.; również zostało takowe opublikowane przez dotyczące c i k. wojskowe prowiantury, komendy stacyjne, ck. starostwa, izby handlowe i przemysłowe, wreszcie urzędy gminne.

Warunki kontraktowe z dnia 15 czerwca 1892, obejmujące bliższe szczegóły, są dla każdego do przejrzenia w powyższych prowianturach wojskowych i stacyach 11 okręgu korpuśnego.

Komisya zarządzająca c i k. prowiantury wojskowej.

We Lwowie, dnia 15 czerwca 1892.

L. 2139 (4086 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mechla Löw w kwocie 100 zł. zpn. odbędzie się dnia 2 sierpnia i 30 sierpnia 1892, za wsze o godz 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużników: Leiba Zinader, Abrahama Henenfelda, Marjeni Heller, Ozyasza Henenfelda i Scheindli Zinader, pod lk. 46 w Skolem położonej.

Cena wywołania 1800 zł.

Wadyum 180 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.

Skole, 20 kwietnia 1892.

L. 2529 (4089 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 18 lipca i 25 lipca 1892, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. ck. sądzie powiatowym publiczna przymusowa sprzedaż realności whl. 59 ks. gr gminy Krempna objętej, Stefana Fesza własnej, na zaspokojenie pretensyi Samuela H. Reichmanna w kwocie 72 zł wa. zpn.

Cena wywołania stanowi 1050 zł.

Wadyum 105 zł.

Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Żmigród, 10 czerwca 1892.

L. 3694 (4108 1—3)

W tut. ck. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 20 lipca 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 19 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej. licytacya realności według wyk. hip. l. 77 gminy kat. Łahodów Markusa Golda, według wykazu hip l. 132 tejże gminy Stanisława Kramara i według wykazu hip. l. 603 tejże gminy Katarzyny Michaliszyn własnych, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach pto. 100 zł. zpn.

Cena wywołania pierwszej realności 25 zł., a drugiej i trzeciej 758 zł.

Wadyum 3 zł. i 79 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 24 maja 1892.

Konkursa.

L. 50805 (4047 3—3)

W celu rozdania zapomóg z fundacyi jubileuszowej im. Adolfa br. Jorkasza Kocha ogłasza się niniejszem konkurs do 15 września 1892.

Do korzystania z dobrodziejstwa tej fundacyi uprawnione są wdowy i sieroty po najuboższych urzędnikach skarbowych galicyjskich X. i XI. klasy rangi z wyjątkiem konceptowych.

Odnośne podania zaopatrzone w świadectwa ubóstwa, tudzież dokumenta wykazujące, że mąż względnie ojciec był urzędnikiem skarbowym galicyjskim wskazanej klasy rangi, wniesione być mają w terminie powyższym do dziennika podawczego c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 lipca 1892.

Z. 53382 (4044 3—3)

An den in der Errichtung begriffenen k. und k. Militär-Volksschule in Przemyśl und Jaroslau sind je eine Volksschullehrerin und eine Volksschul-Lehrerstelle zu besetzen.

Bewerber um diese vier Stellen müssen die Lehrbefähigung für allgemeine Volksschulen mit deutscher Unterrichtssprache besitzen und auch sonst in jeder Beziehung für eine solche Verwendung geeignet sein.

In Ermangelung von Bewerbern mit einem Lehrbefähigungs-Zeugnisse können auch solche mit einem Reifezeugnisse einer k. k. Lehrerbildungs-Anstalt mit deutscher Unterrichtssprache angestellt werden.

Für die Lehrerstellen werden in erster Linie solche Unterofficiere berücksichtigt, welche nach dem Gesetze für die Austellung ausgedientee Unterofficiere das Certificat über den Vorzug bei Verleihung von Beamtenstellen erlangt haben.

Die Anstellung erfolgt zuerst in der Eigenschaft als profizorischer Volksschullehrer, beziehungsweise Lehrerin, und wird definitiv, wenn nach Ablauf eines Probe Jahres die Eignung zum Lehrfache nachgewiesen wurde.

Die an der Militär-Volksschule angestellten Lehrer und Lehrerinnen erhalten an Gebür 600 fl. als Jahresgehalt, und weiters ein Quartiergeld in Betrage von 110 fl. jährlich.

Ausserdem gebürt den Lehrern und jeder Lehrerin nach je 5 zurückgelegten Dienstjahren die Quinquennial-Zulage im Betrage vom 60 fl. Ö. W.

Der mit der Schulleitung betraute Lehrer erhält ausserdem eine Gehaltszulage von 100 fl. jährlich. Im steht ein Wohnzimmer im Schulgebäude zur Verfügung.

Bewerber oder Bewerberinnen um Lehrerstelle haben ihre mit Zeugnisse gehörig belegten Gesuche an das k. und k. 10 Corps-Commando in Przemyśl bis 20 Juli 1892 einzusenden.

Später einlangende Gesuche werden nicht berücksichtigt.

L. 11734 (4023 2—3)

Kundmachung,

betreffend die Aufnahme von Seeaspiranten in die k. und k. Kriegs-Marine.

In der k. und k. Kriegs Marine werden Seeaspiranten aufgenommen. Dieselben haben die Bestimmung, Seecadeten und nach abgelegter Seeofficiers-Prüfung, nach Massgabe der sich ergebenden Aperturen, Seeoffiziere zu werden.

Für die Aufnahme als Seeaspirant wird erfordert:

a. Die Staatsbürgerschaft in einem der beiden Staatsgebiete der Monarchie: bei Ausländer die Allerhöchste Bewilligung Seiner k. und k. Apostolischen Majestät;

b. die phisische Tauglichkeit;

c. das erreichte 17 und nicht überschrittene 20 Lebensjähr;

d. ein unbeanständetes sittliches Vorleben;

e. die Zustimmung des Vaters oder Vormundes zum freiwilligen Eintritt die k. und k. Kriegs-Marine;

f. die Kenntnis der deutschen Sprache in Wort und Schrift;

g. die mit gutem Erfolge zurückgelegten, durch das Maturitäts Zeugnis*) nachgewiesenen Studien einer Oberrealschule oder eines Obergimnasiums, oder die denselben gleichgehaltenen Studien an der nautischen Abtheilung einer Handels- und nautischen Akademie;

h. das Bestehen Aufnahmsprüfung.

Die eigenhändig geschierbenen Gesuche um Aufnahme als Seeaspirant sind bis längtens 15 August beim Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) einzubringen.

Dem Aufnahmsgesuche sind beizuschliessen:

1. Der Heimatschein (derselbe kann, wenn nicht vorhanden, binen Jahresfrist nachgetragen werden)

2. das von einem activen graduierten Marine- oder Militär-Arzte nach den Bestimmungen des Marine-Normal-Verodnungsblattes XII. Stück ex 1879 ausgestellte Zeugnis über die körperliche Tauglichkeit zum Seekriegsdiente mit specieller Angabe des Seh vermögens;

3. das Impfungs-Zeugnis, falls die Impfung nicht im militär-ärztlichen Zeugnisse bestätigt wäre:

4. der Tauf-oder Geburtschein;

5. der von der zuständigen politischen Bezirksbehörde (Bezirksbeamten) ausgestellte Eintrittschein; oder falls der Bewerber sich bereits freiwillig der Assentierung unterzogen hätte, der Nachweis hierüber;

6. die legalisierte Zustimmung des Vaters oder Vormundes zum freiwilligen Eintritte in die k. und k. Kriegs-Marine;

7. das von der politischen oder Polizei-Behörde ausgestellte Zeugnis über das unbescholtene Vorleben des Bewerbers; endlich

8. die Studienzeugnisse, sowie der Nachweis über die etwaige Kenntnis fremder Sprachen.

Diejenigen Bewerber, von denen nach den beigebrachten Documenten eine erfolgreiche Ablegung der Aufnahmsprüfung erwartet werden kann, werden beim Reichs-Kriegs-Ministerium (Section Marine) in Vormerkung genommen und wird die erforderliche Anzahl derselben zur Aufnahmsprüfung**) einberufen.

Die Einberufenen haben die Reise-Auslagen zum Prüfungsorte, sowie eventuellenfalls zurück aus Eigenem zu bestreiten. Es werden jedoch denjenigen, welche nach gut bestaudener Aufnahmsprüfung zu Seeaspiranten ernant wurden, die Auslagen für die Reise von ihrem Domicile nach dem Centralhafen vergütet.

Vom Tage des Einreichens des Aufnahmsgesuches an bis zur Aufnahmsprüfung sind die Bewerber verpflichtet, dem Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) jeden Domicilwechsel anzuzeigen.

Die Aufnahmsprüfung umfasst:

1. Arithmetik und Algebra,
2. Geometrie,
3. Geographie und Geschichte,
4. Naturgeschichte,
5. Phisik,
6. Chemie,
7. darstellende Geometrie und geometrisches Zeichnen,
8. deutsche Sprache,
9. Kenntnis einer zweiten Sprache.

Die mathematischen Gegenstände werdeni n dem Umfange, wie sie an Oberrealschule vorgetragen werden, geprüft.

Die Programme über die Aufnahmsprüfung können in der Buchhandlung J. W. Seidl & Sohn in Wien erworben werden.

Die Aufnahmsprüfung findet Ende September an der k. und k. Marine-Akademie zu Fiume statt. Dieselbe wird in deutscher Spracher vor einer Commission abgelegt, welche unter Vorsitz des Marine-Akademie-Commandanten aus Mitgliedern des Lehrkörpers dieser Anstalt besteht.

Diejenigen Bewerber, welche die Aufnahmsprüfung mit befriedigendem Erfolge abgelegt haben, werden nach dem Centralhafen Pola instradiert, dort auf die gesetzliche Dienstpflicht assentiert und zu Seeaspirant ernannt.

Mit dem Tage der Ernennung treten die Seeaspiranten in den Genuss der mit jährlich 480 fl. normierten Gage, des Subsistenz Beitragess von 10 fl. monatlich und des competenten Quartiergeldes, beziehungsweise während der Einschiffung des normierten Schiffskostgeldes, sowie eines Equipierungs-Beitrages per 200 fl., wovon die eine Hälfte nach Ernennung zum Seeaspiranten und die zweite Hälfte nach Ernennung zum Seecadeten erfololgt wird.

Nach Ablauf eines Jahres haben die Seeaspiranten die Seecadetten-Prüfung abzulegen und werden nach befriedigendem Erfolge zu Secadeten 2 Classe ernannt.

Wien, im Mai 1892.

Vom k. und k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section).

*) Für Zöglinge der Militä Bildungs-Anstalten des k. und k. Heeres das Maturitäts-Zeugnis.

**) Zönglinge der Militär-Bildungs-Anstalten des k. und k. Heeres sind von der Ablegung der Aufnahmsprüfung befreit.

L. 6754 (4064 2—3)

Celem obsadzenia posady zastępcy prowadzącego metryki izraelickie dla okręgu metrykalnego w Korolówce rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 1 sierpnia 1892.

Ubiegający się o tę posadę mają w powyższym terminie wnieść do tutejszego ck. Starostwa swe podania własnoręcznie pisane, zaopatrzone w dowody znajomości języków krajowych, zatrudnienia i stopnia wykształcenia.

C. k. Starostwo.

Borszczów, dnia 28 czerwca 1892.

Upadłości.

L. 8635 (4029 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku nieprotokołowanej firmy Scherzer & Weisselberger w Śniatynie tudzież spólnikom Markusa Scherzera i Todrosa Weisselbergera i że do kierowania tym konkursem, ustanowiony został jako komisarz konkursowy c. k. sędzia powiatowy Towarnicki w Śniatynie, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Rosenheck w Śniatynie

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, przed upływem 31 sierpnia 1892 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Sniatynie zgłosili, i aby na terminie na dzień 28 września 1892, 9 godz. prz d południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, przed komisarzem konkursowym w Sniatynie odbyć mającym się który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyi wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 7 lipca 1892 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Sniatyna mieszkają, aby mieszkającego w Sniatynie zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej" ogłaszane.

Kołomyja, dnia 18 czerwca 1892.

Księgi gruntowe.

L. 1092 (4050)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi grunt. dla gm. katastralnej Modrycz powiatu sądowego Drohobyckiego złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Drohobyczu do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w ck. sądzie powiatowym w Staremmieście do dnia 26 lipca 1892.

Sambor, dnia 8 lipca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 12694 (4026 2—3)

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia Mateusza Maludego przedtem w Glinach wielkich zamieszkałego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu uchwałą t s. z dnia 7 kwietnia 1892 l. 6863 doręczoną ustanowionemu dlań równocześnie kuratorowi adwokatowi tutejszemu dr. Stojałowskiemu, uzyskali spadkobiercy Szfry Zwirn intabulacyę sumy wekslowej 66 zł. wa. zpn. na realności whl. 42 ks. gr. gmin Gliny wielkie egzekucyjną sekwestracyę tejże realności

Tarnów, 30 czerwca 1892.

L. 27863 (3851 1—3)

Obwieszczenie.

Z dniem 1 lipca br. wchodzą przy międzynarodowej wymianie listów wartościowych następujące zmiany względnie nowe postanowienia w życie.

W stosunku do Bułgaryi, Niemiec (przewóz) niemieckiej agencyi pocztowej w Shanghai (Chiny), Egiptu, Francyi, Włoch, Kamerunu, Portugalii, Rumunii, Szwajcaryi, (przewóz) Tunisu i Turcyi (austryackie zakłady pocztowe) mogą być przesyłane także pudełka (skrzyneczki) z deklarowaną wartością.

Pudełka wartościowe mogą zawierać w sobie klejnoty i inne kosztowne przedmioty, jednak nie listy lub uwiadomienia mające charakter korespondencyj, bieżące pieniądze, banknoty, lub inne jakie papiery, dokumenta lub przedmioty należące do rodzaju kupieckich papierów. Waga pudełek wartościowych jest ograniczoną na 1 klg.

Przy wymianie z Argentyną, Belgią, Bułgaryą, duńskiemi Antylami, Francyą i francuzkimi koloniami, Włochami, Kamerunem, Luxenburgiem, Żuławami, Portugalią, Rumunią, Salwadorem, Serbią, Shanghajem, Hiszpanią i Tunisem jest ograniczoną wartość przy listach, w danym razie przy pudełkach na 4000 zł. = 10000 frcs. podczas gdy inne kraje również i Austro-Węgry dopuszczają nieograniczoną deklaracyę wartości.

Przy wymianie między Austro-Węgrami a Egiptem jest deklaracya wartości przy listach nieograniczoną, podlega zaś powyższym ograniczeniom przy pudełkach. Dotychczasowe postanowienia względem wymiaru od opłaty wagi nie ulegają zmianie przy listach. Przy pudełkach wartościowych składa się opłata od wagi z tyle razy 25 ct. = 50 ctm. ile krajów bierze udział w przewozie, z dodaniem kwoty 50 ct. = 1 frs. na wypadek przewozu morskiego. Opłata od wartości (należytość asekurcyjna) wynosi przy listach i pudełkach za każdych 120 zł. = 300 frcs. lub część tej sumy 5 ct. = 10 ctm. przy wymianie z zagranicznemi lub bezpośrednim kursem morskim połączonemi krajami a 13 ct. = 25 ctm. z resztą krajów w obu wypadkach przy doliczeniu ewentualnej opłaty asekuracyi morskiej 5 ct. = 10 ctm.

Zarządy poczt Austro Węgier tudzież Danii, Egiptu, Żuław, Norwegii, Rosyi i Szwecyi przyjmują na siebie gwarancyę za straty i uszkodzenia także i w wypadkach wyższej siły. Za ryzyko tej gwarancyi żąda Egipt dodatkową należytość 5 ctm. za każdych 300 frcs. dla przewozu lądem a 10 ctm. za każdych 300 frcs. dla przewozu morzem, a Austrya 30 ctm. za każdych 300 frcs. dla przewozu morzem. Reszta krajów, tudzież Austrya pod względem przewozu lądem przyjmuje na siebie tę gwarancyę bez żądania szczególnych należytości. W wypadkach, w których jest normowaną odrębna opłata np. przy przesyłkach do Egiptu winien wysyłający żądanie swoje o zabezpieczenie przeciw wyższej władzy wyrazić na adresie posyłki. Przy wymianie z Belgią, Danią, Niemcami, Egiptem, Włochami, Luxenbugiem, Norwegią, Rumunią, Szwecyą i Szwajcaryą mogą być obciążane listy wartościowe, a przy wymianie z Egiptem, Włochami, Rumunią i Szwajcaryą także pudełka wartościowe, powziątkiem do kwoty 200 zł. = 500 frcs. przepisy zaś odnoszące się do posyłek listowych za powziątkiem w obrocie międzynarodowym mają i tu swe zastosowanie.

W międzynarodowym ruchu z Belgią, Bułgaryą, Danią, Duńskiemi Antillami, Egiptem, Francyą, Włochami, Kamerunem, Luxemburgiem, Żuławiami, Norwegią, Rumunią, Rosyą, Szwecyą, Shanghaiem, Hiszpanią, Tunisem i Turcyą (austryackie zakłady pocztowe) jest dozwolonem wysyłającemu żądać zwrotu nadanych przez niego listów, względnie pudełek wartościowych pod warunkami normowanemi dla posyłek listowych, niemniej zmienić ich adres, jeśli wartość deklarowana nie przekracza 200 zł = 500 frcs.

Przy przesyłkach do Belgii, Luxemburgu, Włoch i Żuław może nadawca pod warunkami ustanowionemu dla posyłek listowych żądać doręczenia umyślnym posłańcem (express). Nadawca winien należytość ekspresową 15 ct. = 30 ctm. uiścić z góry.

Postanowienia co do opakowania listów wartościowych uzupełnia się w tym kierunku, iż pieczątki służące do zamknięcia listów muszą być umieszczone w odpowiednich odstępach i że zakazanem jest używać kopert z kolorowemi rąbkami. Klejnoty i kosztowności należy opakowywać w drewniane pudełka (drewniane skrzynki), które nie mogą przekraczać 30 cm. długości, 10 cm. szerokości i 10 cm. wysokości, i których ściany muszą być najmniej 8 mm. grube. Pudełka te muszą być owiązane na krzyż silnym szpagatem bez węzłów, którego oba końce zbiegają się pod jedną pieczęcią z doborowego laku i odcisku z inicyałami.

Oprócz tego należy pudełeczka zaopatrywać na czterech ścianach bocznych takiemi samemi odciskami. Górna i dolna powierzchnia musi być białym okryta papierem, ażeby można uwidocznić na niej adres odbiorcy, deklaracyą wartości i urzędową stampilią. Adresy konwojowe są przy pudełkach potrzebnemi tylko przy bezpośredniej wymianie z Niemcami i Szwajcaryą, lecz muszą pudełka wartościowe być konwojowane przez cłowe deklaracye.

Powyższe rozporządzenie podaje się do publicznej wiadomości w myśl reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa handlu z 24 czerwca 1892 l. 21544.

We Lwowie, dnia 29 czerwca 1892.
Ck. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Kundmachung.

Mit 1 Juli d. J. treten im internationalen Werthbriefverkehr die nachstehenden Aenderungen, bzw. neuen Bestimmungen in Kraft.

Im Verkehre mit Bulgarien, Dautschland (Transit), der deutschen Postagentur in Shanghai (China), Egypten, Frankreich, Italien, Kamerun, Portugal, Rumänien, der Schweiz (Transit), Tunis und der Türkei (österreichische Postanstalten) können auch Schachteln (Kästchen) mit angegebenem Werthe zur Versendung gelangen.

Die Werthschachteln dürfen Iuwelen und andere kostbare Gegenstände, jedoch nicht Briefe oder Mittheilungen, welche den Charakter einer Correspondenz tragen, gang bares Geld, Banknoten oder irgend welche Inhaberpapiere, Documente oder Gegenstände, welche zur Gattung der Geschäftspapiere gehören, enthalten.

Das Gewicht der Werthschachteln ist auf 1 Kilogramm beshränkt.

Im Verkehre mit Argentinien, Belgien, Bulgarien, den dänischen Antillen, Frankreich nebst den französichen Colonien, Italien, Kamerun, Luxemburg, Niederland, Portugal, Rumänien, Salvador, Serbien, Shanghai, Spanien und Tunis ist die Werthangabe bei Werthbriefen und eintretenden Falles bei Werthschachteln auf 4000 Gulden 10000 Frans beschränkt, während die übrigen Ländern, sowie auch Oesterreich-Ungarn eine unbeschränkte Werthangabe zulassen. Im Verkehre zwischen Oesterreich-Ungarn und Egypten ist die Werthangabe bei Briefen unbeschränkt, bei Schachteln dagegen der vorstehenden Beschränkung unterworfen.

Die bisherigen Bestimmungen hinsichtlich der Bemessung des Gewichtsporto für Briefe erleiden keine Aenderung. Für die Werthschachteln setzt sich das Gewicht porto aus sovielmal 25 Kreuzer = 50 Centimes, als Länder an der Beförderung theilnehmen, zuzüglich eines Betrages von 50 Kreuzer = 1 Franc im Falle der Seebeförderung zusammen.

Das Werthporto (Versicherungsgebühr) beträgt bei Briefen und Schachteln für je 120 Gulden = 300 Francs oder einen Theil dieser Summe: 5 Kreuzer = 10 Centimes im Verkehre mit angrenzenden oder durch einen directen Seepostcurs verbundenen Ländern, und 13 Kreuzer = 25 Centimes mit den übrigen Ländern, in beiden Fällen unter Hinzurechnung der allfälligen Seeversicherungsgebür von 5 Kreuzer = 10 Centimes.

Die Postverwaltungen von Oesterreich Ungarn, sowie von Dänemark, Egypten, Niederland, Norwegen, Russland und Schweden übernehmen die Haftung für Verluste und Beschädigungen auch in den Fällen höherer Gewalt.

Für die Uebernahme dieser Haftung beansprucht Egypten eine Zuschlagsgebühr von 5 Centimes für je 300 Francs bezüglich der Land- und von 10 Centimes für je 300 Francs bezüglich der Seebeförderung, und Oesterreich von 30 Centimes für je 300 Francs bezüglich der Seebeförderung. Die übrigen Ländern, sowie auch Oesterreich bezüglich der Landbeförderung, übernehmen diese Haftung ohne Forderung einer besonderen Gebühr. In den Fällen, wo eine besondere Gebühr festgesetzt ist, z. B bei Sendungen nach Egypten, hat der Absender das Verlangen auf Versicherung gegen höhere Gewalt auf der Adresse der Sendung auszudrücken.

Im Verkehre mit Belgien, Dänemark, Deutschland, Egypten, Italien, Luxemburg, Norwegen, Rumänien, Schweden und der Schweiz können die Werthbriefe und in jenem mit Egypten, Italien, Rumänien und der Schweiz auch die Werthschachteln mit Nachnahme bis zum Betrage von 200 Gulden — 500 Francs belastet werden.

Hinsichtlich der Angabe des Nachnahmebetrages, sind die für die Briefpostsendungen mit Nachnahme des internationalen Verkehres bestehenden Vorschriften zu beobachten.

Im Verkehre mit Belgien, Bulgarien, Dänemark, den dänischen Antillen, Egypten, Frankreich, Italien, Kamerun, Luxemburg, Niederland, Norwegen, Rumänien, Russland Schweden, Shanghai, Spanien, Tunis und der Türkei (österreichische Postanstalten) ist es dem Absender gestattet, die von ihm aufgegebenen Werthbriefe, bzw. Werthschachteln unter den für die Briefpostsendungen festgesetzten Modalitäten zurückzuziehen, sowie falls die Werthangabe 200 Gulden = 500 Francs nicht übersteigt, deren Adresse obzuändern.

Der Aufgeber kann bei Sendungen nach Belgien, Italien, Luxemburg und Niederland unter den für die Briefpostsendungen vorgeschriebenen Modalitäten die Expressbestellung verlangen.

Der Aufgeber hat die Expressgebühr von 15 Kreuzer = 30 Centimes in voraus zu entrichten.

Die Bestimmungen über die Verpackung der Werthbriefe erfahren eine Ergänzung in der Richtung, dass die Siegel, welche zum Verschlusse der Briefe dienen, in enstprechenden Abständen angebracht sein müssen, und dass es fernerhin untersagt ist, Briefumschläge mit farbigen Rändern zu verwenden.

Die Iuwellen und Pretiosen sind in Holzschachteln (Holzkästchen) zu verpacken, welche 30 Centimeter Länge, 10 Centimeter Breite und 10 Centimeter Höhe nicht überschreiten dürfen, und deren Wände mindestens 8 Millimeter stark sein müssen.

Diese Schachteln müssen kreuzweise mit starken Bindfaden ohne Knoten umschnürt sein, dessen beide Enden unter einem Siegel aus seinem Lack mit einem Petschaftsabdrucke zu vereinigen sind. Ausserdem sind die Schachteln an den vier Seitenflächen mit gleichen Siegeln zu versehen.

Die obere und die untere Fläche müssen mit weisen Papiere überzogen sein, damit auf denselben die Adresse des Empfängers, die Werthangabe und die amtlichen Stempel angebracht werden können.

Begleitadressen zu den Werthschachteln sind nur im unmittelb ren Verkehre mit Deutschland und der Schweiz erforderlich; doch müssen die Werthschachteln von Zoll declarationen begleitet sein.

Obige Verordnungen werden hiemit im Grunde hohen Handels Ministerial Erlasses vom 24 Juni 1892 Zl. 21544 zur allgemeinen Kentniss gebracht.

Lemberg, am 29 Juni 1892.
K. k. Post- und Telegrafen-Direktion

ОПОВѢЩЕНЕ.

Зъ днемъ 1 липнѧ с. р. вхōдѧть въ жите въ межинароднôмъ оборотѣ листôвъ цѣнныхъ слѣдȣючѣ змѣны, взглѧдно новѣ постановы.

Въ оборотѣ зъ Бȣлгарїєю, Нимеччиною (перевѣзъ) нѣмецкою аденцїєю почтовою въ Санґай (Хины), Єгиптомъ Францїєю, Италїєю, Камерȣномъ, Португалїєю, Рȣмȣнїєю, Швайцарїєю, (перевозъ, Тȣнисомъ и Тȣреччиною (Австрїйскѣ заклады почтовѣ), можна бȣде посылати, такожь пȣделка (скриночки) зъ деклѧрованєю вартостєю.

Пȣделка вартостевѣ могȣть мѣстити въ собѣ клейноти и иншѣ цѣннѣ предмети, однакожь не листы або оувѣдомленѧ маючѣ характеръ кореспонденцїи, кȣрсȣючѣ грошѣ, банкноты, або иншѣ якѣ паперы, докȣменты або предметы, належачѣ до рода кȣпецкихъ паперôвъ. Вага пȣделка вартостевого есть ограничена на оденъ (1) клгр

Въ обовотѣ зъ Арґентиною, Бельґїєю, Болгарїєю, дȣньскими Антилѧми, Францїєю, и францȣскими колёнїѧми, Италїєю, Камерȣномъ, Лȣксембȣргомъ, Нидерлѧндами, Портȣґалїєю, Рȣмȣнїєю, Сальвадоромъ, Сербїєю, Санґай, Испанїєю и Тȣнисомъ, есть ограничена вартôсть при листахъ а взглѧдно при пȣделкахъ цѣнныхъ на 4000 злр. = 10000 франкôвъ, иншѣ краѣ, якъ заровно и Австро-Оуґоршина допȣскають неограниченȣ деклѧрацїю вартости.

Въ оборотѣ межи Австро-Оуґоршиною а Єгиптомъ деклѧрацїѧ вартортости при листахъ есть необмежена а при пȣделкахъ пôдлѧгає повисшомȣ ограниченю. Дотеперѣшнѣ постанови що до таксы ôдъ ваги зôстають при листахъ незмѣненѣ.

При пȣделкахъ цѣнныхъ складаєсѧ оплата ôдъ ваги тôлько разôвъ зъ 25 кр. = 50 цтм. кôлько краѣвъ бере оудѣлъ въ перевозѣ, зъ дочисленемъ квота 50 кр. = 1 франкъ на слȣчай недовозȣ моремъ.

Оплата ôдъ вартости (належитôсть ассекȣрацїйна) выноситъ при листахъ и пȣделкахъ за кождыхъ 120 злр. = 300 франкôвъ або часть сеѣ сȣмы 5 кр. = 10 цтмъ въ оборотѣ зъ граничными або безпосереднымъ кȣрсомъ морскимъ сполȣчеными краѣми, а 13 кр. = 25 цтм. зъ иншими краѣми въ обохъ слȣчаѧхъ при дочисленю евентȣальной оплаты асекȣрацїѣ морской 5 кр. = 10 цтм.

Зарѧди почтъ Австро-Оуґоршини такожь Данїи, Єгипту, Нидерландôвъ, Норвеґїи, Россїи и Швецїи приймають на себе ґаранцїю за стратȣ и оушкодженѧ такожъ и въ слȣчатѧхъ висшоѣ силы. За сесю ґаранцїю побирає Єгиптъ належитôсть додаточнȣ 5 центимôвъ за кождыхъ 300 франкôвъ при транспортѣ сȣшею а 10 центм. за кождыхъ 300 франкôвъ при транспортѣ моремъ а Австрїѧ 30 цм. за кождыхъ 300 фрк. при транспортѣ морем.

Решта краѣвъ, такожь Австрїѧ за транспортъ сȣшею приймаютъ на себе тотȣ ґаранцїю безъ вымаганѧ окремои належитости. Въ слȣчаѧхъ въ котрыхъ есть вызначена окрема оплата н. пр. при посилкахъ до Єгиптȣ, має надавець желане свое о забезпечене противъ висшои силы выразити на адресѣ посилкѣ. Въ оборотѣ зъ Бельґїєю, Данїєю, Нимеччиною, Єгиптомъ, Италїєю, Люксембȣргомъ, Норвеґїєю, Рȣмȣнїєю, Швецїєю и Швайцарїєю можна посилати листы вартостевѣ а въ оборотѣ зъ Єгиптомъ, Италїєю, Рȣмȣнїєю, и Швайцарїєю такожь пȣделка вартостевѣ за послѣплатою до квоты 200 злр = 500 фрк. а приписы дотичачѣ посылокъ за послѣплатою въ оборотѣ межинароднôмъ мають и тȣ свое застосоване,

Въ межинароднôмъ оборотѣ зъ Бельґїєю, Боргарїєю, Данїєю, дȣньскими Антїлѧми, Єгиптомъ, Францїєю, Италїєю, Нидерлѧндами, Камерȣномъ, Норвеґїєю, Рȣмȣнїєю, Россїєю, Швецїєю, Санґай, Испанїєю, Тȣнисомъ и Тȣреччиною, (Австрїйски заклады почтовѣ) може высилаючїй домагати сѧ зворотȣ наданыхъ черезъ него листôвъ взлѧдно пȣделокъ вартостевыхъ пôдъ оусловїѧмы нормоваными длѧ посилокъ листовыхъ такожь змѣнити ихъ адресъ, еслы вартôсть декларована не перевисшає 200 = 500 франкв. При посилкахъ до Белґїѣ, Люксембȣргȣ, Италїѣ, и Нѣдерландôвъ може надавець пôдъ оусловїѧми оустановлеными длѧ посилокъ листовыхъ, желаты щобы посилка дорȣчена бȣла окремымъ пôсланоцемъ (express). Надавець має належитôсть експресовȣ 15 кр. = 30 цтм. заплатити зъ горы. Постанови що до опакованѧ листôвъ вартостевихъ доповнѧє сѧ въ тôмъ напрѧмѣ, що печатки, слȣжачѣ до замкненѧ листôвъ, мають бȣти оумѣщенѣ въ ôдповѣдныхъ ôдстȣпахъ и не вôльно оуживати копертъ зъ колёроваными рȣбцѧми. Клейноты и дорогоцѣнности належить опаковати в деревѧннѣ сȣдинки (деревѧнни скриночки) котрѣ не могȣть перестȣпати 30 центм. вздовжь, 10 цтм широкости и 10 цтм. високости, и котрыхъ стѣны мȣсѧть бȣти найменше 8 м м. грȣбѣ.

Пȣделка мȣсѧть бȣти перевѧзанѣ наокрестъ мôцнымъ шпаґатомъ безъ оузлѣвъ котрого оба кôнцѣ збѣгають сѧ пôдъ одною печаткою зъ доброго лѧкȣ и ôдтискȣ зъ печатки.

Кромѣ того належить сȣдинки засмотрити на чотирехъ стѣнахъ бочныхъ такȣми самими ôдтисками. Горѣшна и долѣшна поверхнѧ мȣситъ бȣти бѣлымъ паперомъ покрыта, щобы можна оумѣстити на нѣй адресъ, деклѧрацїю вартости и оурѧдовȣ печать. Адресѧ сȣпроводнѣ сȣть при пȣделкахъ цѣнныхъ потрѣбнѣ лишь въ безпосереднôмъ оборотѣ зъ Нѣмеччиною и Швайцарїєю, але до сихъ пȣделокъ мȣсить сѧ додакати цловѣ деклѧрацїи.

Се подає сѧ въ силȣ рескриптȣ выс. ц к. Министерства торговлѣ зъ днѧ 24 Червнѧ 1892 Ч. 21544 до загальной вѣдомости.

Ц. к Дирекцїѧ почтъ и телеграфôвъ.
Львôвъ, днѧ 29. Червнѧ 1892.

L. 4326 (3539 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu w celu doręczenia ts. uchwały tabularnej z dnia 15 lutego 1892 l. 1505 zmarłemu Hryniowi Szpak synowi Iwana z Petryłowa, ustanawia naczelnika gminy Fedora Dzinki z Petryłowa kuratorem.

Tłumacz, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 23789 (3663 2—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wdrażając na żądanie Moschla Bombacha postępowania amortyzacyjne względem rewersu depozytowego galicyj. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie z daty 15 maja 1891 dep. Nr. 915 egzemplarz II. na złożoną tamże przez Moschla Bombacha i Saula Bernsteina książeczkę wkładkową galic. kasy oszczędności we Lwowie Nr. 50012 na 1240 zł. 37 ct. wa. wzywa prawnego posiadacza powyższego rewersu depozytowego aby w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu licząc rewers te tem pewniej sądowi przedłożył, ile że w przeciwnym razie takowy za umorzony uznany zostanie.

Lwów, dnia 4 czerwca 1892.

L. 26937 (3840 2—3)

Obwieszczenie.

Od 1 lipca 1892 mogą być przesyłane rekomendowane posyłki listowe za powziątkiem, tak w obrocie wewnętrznym, jako też w obrocie z Węgrami, Belgią, Danią, Niemcami, Włochami, Luxemburgiem, Norwegią, Rumunią, Szwecyą i Szwajcaryą.

Najwyższa kwota powziątkowa ustanawia się w obrocie austro węgierskim na 500 zł. wa., a w obrocie z zagranicą na 200 zł. wa.=400 marek=500 franków.

Polecone posyłki za powziątkiem podlegają wedle kraju, do którego są przeznaczone, takiej samej opłacie jak zwykłe polecone przesyłki, a co do wagi, objętości i innych wymogów, przepisom, które dla przesyłek listowych dla odnośnych krajów w ogóle są obowiązujące.

Za polecone przesyłki za powziątkiem odpowiada zarząd pocztowy bez względu na wysokość kwoty powziątkowej, tak samo jak za zwykłe posyłki polecone.

Podawanie wartości na posyłkach poleconych za powziątkiem nie jest dozwolonem.

Z wpłaconej kwoty powziątkowej odciągniętą będzie należytość za odnośny przekaz, a prócz tego należytość za ściągnięcie kwoty powziątkowej w wysokości 5 ct.=10 centymów.

Za przekazaną kwotę odpowiada zarząd pocztowy tak jak za zwykłe przekazy, jednakowoż tylko wobec nadawcy przesyłki poleconej za powziątkiem.

Zwrot kwoty powziątkowej odbiorcy przesyłki za zaliczką nie jest dopuszczalnym nawet w tym wypadku, jeżeliby kwota powziątkowa (przekaz) nadawcy przesyłki za zaliczką z jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła.

Na adresie odnośnej przesyłki ma nadawca napisać wpadającą w oczy uwagę „Nachnahme“, a względnie „za powziątkiem“; przy posyłkach zaś do krajów nieniemieckich uwagę: „Remboursemet“, dalej kwotę powziątkową w cyfrach i słowach (bez kreśleń i poprawek), — a bezpośrednio potem swoje nazwisko i adres wyraźny.

Między temi uwagami a adresem właściwym ma zostać odpowiedni ustęp wolny.

Przy przesyłkach za granicę należy kwotę powziątkową podawać wyłącznie w walucie odnośnego kraju, a powyżej podane uwagi pisać oprócz w obrocie z Niemcami literami łacińskiemi.

Przy przesyłkach do krajów nieniemieckich pożądanem jest używać języka francuskiego dla oznaczenia kwoty powziątkowej.

Nie wykupione, albo z jakiegokolwiek powodu nie mogące być doręczonemi, albo też jako „poste restante“ adresowane polecone przesyłki za powziątkiem, będą przez 7 dni po ich nadejściu (nie licząc samego dnia nadejścia) w odnośnym urzędzie pocztowym trzymane, a po upływie tego czasu, lub też natychmiast, w razie jeżeli adresat odmówi przyjęcia, jako zwykłe polecone przesyłki na miejsce nadania zwrócone.

Co do terminów podjęcia przekazanej kwoty, to obowiązują te same przepisy co dla przekazów wewnętrznego względnie międzynarodowego obrotu.

Przekazanie kwoty powziątkowej na pocztową kasę oszczędności, albo w ogóle na kogo innego, jak na nadawcę przesyłki powziątkowej, tudzież dalsze posyłanie przekazu do innego urzędu jak tego, w którym przesyłka za zaliczką nadaną została, nie jest dozwolonem.

Z chwilą, w której rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie, zastanawia się tak w obrocie z wewnętrznym, jako też w obrocie z Węgrami i Niemcami, posyłanie pocztą wozową przesyłek za powziątkiem, które nie przekraczają wagi 250 gramów.

Co się na podstawie rozporządzenia ck. Ministerstwa handlu z dnia 23 czerwca 1892 l. 26522 do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 26 czerwca 1892.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Kundmachung.

Vom 1. Juli d. J. an können im Inlande, sowie im Verkehre mit Ungarn, Belgien, Dänemark, Deutschland, Italien, Luxemburg, Norwegen, Rumänien, Schweden und der Schweiz recommandirte Briefpostsendungen mit Nachnahme versendet werden. Der Höchstbetrag der Nachnahme ist im internen und österreichisch-ungarischen Wechselverkehre auf 500 Gulden und im Verkehre mit dem Auslande auf 200 Gulden = 400 Mark = 500 Franken, beziehungsweise den Aequivalentbetrag in der Währung der betreffenden Länder festgesetzt.

Die recommandirten Nachnahmesendungen unterliegen, je nach ihrem Bestimmungslande, den gleichen Taxen wie sonstige recommandirte Sendungen und in Bezug auf Gewichts- und Massbeschränkungen und die übrigen Versendungsbedingungen den in den betreffenden Verkehrsrelationen für Briefpostsendungen im Allgemeinen bestehenden Bestimmungen.

Ebenso wird für die recommandirten Nachnahmesendungen ohne Rücksicht auf die Höhe des Nachnahmebetrages in demselben Umfange gehaftet, wie für gewöhnliche recommandirte Sendungen.

Eine Werthangabe ist nicht zulässig.

Von dem eingezahlten Nachnahmebetrage wird die für eine gewöhnliche Postanweisung des gleichen Betrages nach dem Ursprungsorte der Nachnahmesendung entfallende Taxe und ausserdem eine Einzugsgebühr von 5 Kreuzern — 10 Centimes abgezogen.

Der Rest wird dem Absender der Nachnahmesendung mittelst Postanweisung übermittelt.

Für die Beträge dieser Postanweisungen wird wie für sonstige Postanweisungsgelder, jedoch nur gegenüber dem Absender der Nachnahmesendung gehaftet.

Die Rückzahlung des Nachnahmebetrages an den Empfänger der Nachnahmesendung ist auch im Falle der Unbestellbarkeit der betreffenden Anweisung unzulässig.

In Bezug auf die Behandlung der recommandirten Nachnahmesendungen gelten folgende Bestimmungen:

Obenan, auf der Adressseite der Sendung, hat der Absender die auffallende Bezeichnung „Nachnahme“ und bei sendungen nach nicht deutschen Ländern „Remboursement“, ferner den Nachnahmebetrag in Ziffern und den Betrag in Gulden (oder im ausländischen Verkehre, in Mark, Franken u. s. w.) auch in Buchstaben ohne Radirung oder Durchstreichung und unmittelbar darunter seinen Namen und seine vollständige Adresse in deutlicher Schrift und in der Weise anzubringen, dass zur Vermeidung von Irrungen zwischen diesen Angaben und der Adresse der Sendung ein entsprechender Zwischenraum bleibt.

Bei Sendungen nach dem Auslande ist der Nachnahmebetrag ausschliesslich in der Währung des Bestimmungslandes anzugeben und sind (ausser im Verkehre mit Deutschland) sämmtliche Angaben in Lateinschrift zu schreiben.

Bei Sendungen nach dem nicht deutschen Auslande empfiehlt sich die Anwendung der französischen Sprache für die Angabe des Betrages in Buchstaben.

Die nicht eingelösten, aus irgend einem Grunde unbestellbaren oder poste restante adressirten recommandirten Nachnahmesendungen werden durch sieben Tage nach ihrem Einlangen (wobei der Tag des Einlangens nicht mitzurechnen ist) beim Bestimmungspostamte aufbewahrt und nach Ablauf dieser Frist, oder sofort, im Falle der Verweigerung der Annahme seitens des Empfängers, als gewöhnliche recommandirte Sendungen an den Aufgabeort zurückgeleitet werden.

Für die Behebung der Anweisungsbeträge gelten dieselben Fristen wie für gewöhnliche Anweisungen des internen, bzw. internationalen Verkehres.

Die Ueberweisung des Nachnahmebetrages an die Postsparcasse oder überhaupt an einen Anderen als den Absender der Nachnahmesendung, sowie die Nachsendung der Anweisung an ein anderes als das Aufgabeamt der Nachnahmesendung ist unzulässig.

Mit dem Zeitpunkte des Inkrafttretens dieser Verordnung wird im internen und Wechselverkehre mit Ungar und Dutschland die Fahrpostbeförderung von Nachnahmesendungen ohne Werthangabe, welche das Gewicht von 250 Gramm nicht überschreiten, eingestellt.

Was im Grunde hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 23 Juni 1892 Zl. 26522 zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Post- und Telegrafen-Direktion.

Lemberg, am 26 Juni 1892.

Оповѣщеніе.

Ôдъ 1. Липнѧ 1892 можна посылати рекомендованѝ посылки листовѝ за послѣплатою такъ въ оборотѣ внȣтрѣшнôмъ, ꙗкъ также въ оборотѣ зъ Оугорщиною, а дальше зъ слѣдȣючими краѧми: Белгїѧ, Данїѧ, Нѣмеччина, Италїѧ, Люксенбȣргъ, Норвегїѧ, Рȣмȣнїѧ, Швецїѧ и Швайцарїѧ.

Найвысша квота послѣплатна оуставлѧе сѧ въ оборотѣ Ꙗвстро-Оугорскôмъ на 500 зр., а въ оборотѣ зъ заграницею на 200 зр. т. е. 400 марокъ або 500 франкôвъ.

Рекомендованѝ посылки за послѣплатою пôдлѧгаютъ пôслѧ краю, до котрого сȣть призначенѝ, такôй самôй оплатѣ, ꙗкъ звычайнѝ рекомендованѝ посылки, а що до ваги, розмѣрôвъ и иншихъ вымогôвъ — приписамъ, котрѝ длѧ посылокъ листовыхъ длѧ дотычныхъ краѣвъ въ загалѣ сȣтъ обовѧзȣючѝ

За рекомендованѝ посылки зъ послѣплатою ôдповѣдае Зарѧдъ почтовый безъ взглѧдȣ на высокôсть квоты послѣплатнои такъ само, ꙗкъ за звычайнѝ посылки рекомендованѝ.

Подаванье вартости на посылкахъ рекомендованыхъ за послѣплатою не есть дозволене

Зъ вплаченои квоты послѣплатнои ôдтѧгне сѧ належитôсть за дотычный переказъ, а крôмъ того належитôсть за стѧгнене квоты въ высокости 5 кр. — 10 центимôвъ.

За переказанȣ квотȣ ôдповѣдае Зарѧдъ почтовый такъ ꙗкъ за звычайнѝ переказы, однакожь лишь сȣпротивъ надавцѣ посылки рекомендованои за послѣбранемъ.

Зворотъ квоты послѣплатнои адресатови посылки рекомендованои не може мати мѣсцѧ навѣть въ тôмъ слȣчаю, еслибы квота послѣплатна (переказъ) надавцѣ посылки рекомендованои зъ ꙗкихъ небȣдь причинъ дорȣченою бȣти не могла. На адресѣ дотычнои посылки мае надавець написати впадаючȣ въ очи оувагȣ: „Nachname“ а взглѧдно „За послѣплатою“; при посылкахъ до краѣвъ не нѣмецкихъ оувагȣ: „Remboursement“, дальше квотȣ послѣплатнȣ въ цифрахъ и словахъ (безъ кресленѧ и поправокъ). а безпосередно пôдъ тымъ свое назвиско и точный адресъ.

Межи тыми оувагами а адресомъ властивимъ мае зôстати ôдповѣдне мѣсце вôльне.

При посылкахъ за границю належить квотȣ послѣплатнȣ выразити выключно въ валютѣ дотычного краю, а повысше поданѝ оуваги писати (кромѣ въ оборотѣ зъ Нѣмеччиною) бȣквами латиньскими.

При посылкахъ до краѣвъ не нѣмецкихъ пожеланымъ есть оужывати ꙗзыка францȣского длѧ означенѧ квоты послѣплатной.

Не выкȣпленѝ або зъ ꙗкой небȣдь причини не давшѝ сѧ дорȣчити, або также ꙗко „poste restante“ адресованѝ посылки рекомендованѝ за послѣплатою бȣдȣть черезъ 7 дней по ихъ надѣйстю не вчислѧючи самого днѧ надôйстѧ) въ дотичнôмъ оурѧдѣ почтовôмъ триманѝ, а по оупливѣ сего часȣ, або также сейчасъ если адресатъ ôдмовытъ принѧтѧ, ꙗко звычайнѝ рекомендованѝ посылки на мѣсце надачи зверненѝ.

Що до термѣнôвъ поднѧтѧ переказаной квоти обовѧзȣютъ тѝ самѝ приписи що дла переказôвъ внȣтрѣшного, взглѧдно межинародового оборотȣ.

Преказанье квоты послѣплатнои на почтовȣ касȣ щадничȣ, або въ загалѣ на кого иншого ꙗкъ на надавцю посылки послѣплатнои, также дальше посыланье переказȣ до иншого оурѧдȣ, ꙗкъ до того въ котрôмъ посылка за послѣплатою надана зôстала, не есть дозволение.

Зъ днемъ, въ котрôмъ се розпорѧджение вХодитъ въ жите, застановлѧе сѧ такъ въ окоротѣ внȣтрѣшнôмъ, ꙗкъ также въ оборотѣ зъ Оуграми и Нѣмеччиною посыланье почтою возовою посылокъ за послѣплатою, котрѝ не перевысшаютъ ваги 250 грамôвъ.

Се подае сѧ въ силȣ розпорѧдженѧ выс. ц. к. Министерства торговлѣ зъ днѧ 23 Червнѧ 1892 Ч. 26522 до загальнои вѣдомости.

Ц. к. Дирекцїѧ почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, днѧ 26 Червнѧ 1892.

L. 7075 (3555 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako handlowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Henryka Hofmana, że na pozwy Eliasza Rosenberga de praes. 20 maja 1892 l. 7075 i 7076 wydał uchwałami z z dnia dzisiejszego nakazy zapłaty resztującej sumy 50 zł. i 106 zł. z pn. i takowe doręcza ustanowionemu kuratorowi w osobie adw. dr. Steuermana ze substytucyą adwokata dr. Leona Witza.

Wzywa się zatem Henryka Hofmana, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikające własnej winie przypisać musi.

Sambor, 24 maja 1892.

L. 3105 (3782 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Leona Lankaua z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Ozyasz Erdman wniósł 27 maja 1892 l. 3105 przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej której uchwałą z dnia dzisiejszego zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. adwokata dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika Sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sanok, dnia 28 maja 1892.

Doniesienia prywatne.

25.000 zł. go wygrania już 30 lipca promesą na los księcia Klary z r. 1856 tylko za 4 zł. i 50 ct stempel w kantorze wymiany

KITZ i STOFF

Lwów, plac Halicki l. 1. 189

Cement portlandzki, wapno hydrauliczne, gips i farby do fasad 243

poleca firma handlowa

WOLF CZOPP

Lwów, ul. Żółkiewska 2. — Rok założenia 1843.

Centralne biuro sprawunków

dla prowincyi 811

Lwów, ulica Kopernika L. 11.

Realność do sprzedania 883

w Dobromilu

składająca się z obszernego domu mieszkalnego, przynależnych budynków, ogrodu wraz z kawałkiem pola (lub bez tegoż) jest niedrogo do sprzedania. Bliższa wiadomość A. Spiegel w Gródku koło Lwowa.

Dyetaryusz-manipulant

z nader szybkiem, okrągłem, czytelnem, wyrobionem pismem, mogący wykazać się chlubnemi i zaszczytnemi świadectwami, prowadzące samodzielnie po lat kilka bez przerwy działy manipulacyjne w c. k. sądach i c. k. starostwach, poszukuje posady. Zgłoszenia pod lit. A. Z poste restante Tarnów. 847

Dom magnacki poszukuje

guwernantki-nauczycielki

umiejącej systematycznie pokierować wykształceniem i wychowaniem dwóch panienek (8 i 15 lat). Prócz wysokiego wykształcenia towarzyskiego, wymagane są języki: francuski, niemiecki, polski, angielski, tudzież fortepian koncertowo. — Adres: K. S. poste restante Bursztyn. 831

MORSZYN

Zdrojowisko solankowo-borowinowe, zakład wodoleczniczy, słoneczne kąpiele, otwarty od 10go maja. Lekarz kierujący dr. Wilhelm Strzechowski. Zamówienia listowne przyjmuje Franciszek Medvey. 786

Najnowszy Szematyzm

galic. c. k. straży Skarbu

jest do nabycia po cenie 60 ct. wraz z przesyłką za nadesłaniem kwoty u

LEONA BODEKA 844

we Lwowie, ul. Ormiańska l. 3.

Słynne na cały świat

brzoskwinie

(aprykozy, morelle)

przesyła w koszach po 5 kilo franko za pobraniem pocztowem albo za poprzedniem nadesłaniem zł. 2.50

L. Prinz w Zaleszczykach

Obstalunki bez zadatku lub odcisku pieczęci nie będą uwzględnione. 849

Rzeźby pod hafty.

Kanwy, Jawy i Aidy. — Kanwy do robót strzyżonych.

Mikołaj Ludwig

we Lwowie przy ul. Halickiej l. 14

poleca swój obficie zaopatrzony

magazyn

towarów drobiazgowych oraz haftów na suknie, kanwie i aksamicie, oraz wszelkich przyborów do robót damskich jako: kanwy, jedwabie, juty, sznelki, włóczki berlińskie w największym wyborze po cenach najprzystępniejszych.

Łaskawe zlecenia z prowincyi załatwiam odwrotną pocztą. 155

Na porę kuracyjną 1892

poleca rzeczywiście dobrą

HERBATĘ

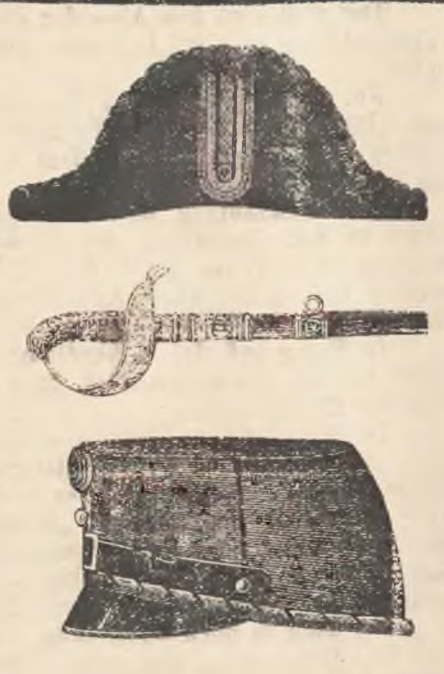
rossyjską

Izydor Wohl

właściciel jedynego wyłącznego handlu herbaty 22 lat istniejącego

we Lwowie, ul. Sykstuska l. 6.

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą, opakowanie franko. 774

NA CZAS PRZYJAZDU

NAJJAŚNIEJSZEGO PANA

do Galicyi

polecam P. T. Panom Urzędnikom państwowym, wszystkich dykasteryj

kapelusze galowe, czapki we wszystkich fasonach, pałasze, szpady, kuple, łańcuszki, krawaty rękawiczki, borty, naramienniki, rozety, guziki.

Przybory uniformowe

dla P. T. Panów Oficerów, Podoficerów i jednorocznych ochotników oraz służby ck. kolei państwowych, taniej aniżeli z Wiednia lub Pragi.

STEFAN PIELECKI

LWÓW 850

Jedyny dostawca dla c.k. kolei państwowych w Galicyi.

O wczesne zamówienia najuprzejmiej upraszam.

Dla palących!

Pod ochroną prawa zostające tutki nieklejone

„LA COMÈTE"

są zupełnie **nieszkodliwe** i mają następujące zalety:

1. Wąziutki szew nie prujący się pod czas napychania.

2. Najlepsza francuska bibułka.

1000 tutek „LA COMETE" w pudełku zł. 1.20

1 pudełko bibułek (60 książeczek) zł. 3.

Ostrzega się przed naśladownictwem.

Wyłączny skład 829

BRACI ELSTER

LWÓW, fabryka plac Gołuchowskich l. 2,

filie: plac Kapitulny l. 3,

„ ulica Sykstuska l. 3.

Skład we Wiedniu I. Wiplingerstr. 41.

Orzeczenie laboratoryum chemicznego król. stoł. miasta Lwowa.

Niezrównaną dobroć tych tutek dowodzi ośnie orzeczenie chemicznego laboratoryum kr. stoł. miasta Lwowa.

Tutki hygieniczne S. W. Niemojowskiego nie zawierają żadnych zdrowiu szkodliwych składników.

L. 19148 1892.

Do pana Stefana Wierusz Niemojowskiego, fabrykanta tutek cygaretowych we Lwowie.

Z polecenia Magistratu z dnia 24 marca 1892 L. 19148 zbadałem nadesłany przez pana papier cygaretowy, oznaczony napisem „S. W. Niemojowski" i znalazłem, że takowy nie zawiera żadnych niewłaściwych składników i tak pod względem wydawanego procentu popiołu jak i wydobywających się dymów odpowiada zupełnie wszelkim wymogom hygienicznym.

Z miejskiego laboratoryum chemicznego.

Lwów, dnia 30 marca 1892.

Widziano w Prezydyum Magistratu.

Mochnacki w. r. prezydent. — Dr. M. D. Wąsowicz w. r. zaprzysięgły chemik miejski i sąd.

Do każdego pudełka tutek zaopatrzonego firmą S. W. NIEMOJOWSKI dołącza się powyższe orzeczenie laboratoryum chemicznego król. stoł. miasta Lwowa. 27

Ostrzega się przed naśladownictwem.

Do nabycia w sklepach **S. W. Niemojowskiego** we Lwowie: Teatralna 3, Jagiellońska 6; w Krakowie Sukiennice 28, oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach.

Podagra i reumatyzm 852

mogą być na pewno uleczone likworem i pigułkami dr. Laville.

Likwor leczy dotkliwie cierpienia, a pigułki chronicze dolegliwości. Oba medykamenta nie są tajnemi środkami. Recepta jest udzieloną publiczności z analizą i aprobacyą M. Ossiana Kemy, sławnego chemika akademii paryskiej.

Butelki noszą stempel francuskiego rządu i nazwisko „Laville" Paryż F. Comoir 28, Rue Saint Cloude; we wszystkich głównych aptekach.

Syróp ziołowo-słodowy dr. Seeburgera

znakomity wypróbowany środek przeciw wszelkim chorobom piersiowym, 92

krtani, kokluszowi, chrypce i t. d.

Cena butelki wraz z przepisem użycia 50 ct.

Główny skład pod

w aptece „Srebrnym Orłem"

Zygmunta Ruckera

we Lwowie.

Zamówienia z prowincyi uskutecznia się odwrotną pocztą.

Kantor wymiany

c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.

Jako dobrą i pewną lokacyę poleca

4½ prc. listy hipoteczne
5 prc. listy hipoteczne premiowane
5 prc. listy hipoteczne bez premii
4½ prc. listy Towarz. kredytowego ziemskiego
4½ prc. listy Banku krajowego
4½ prc. pożyczkę krajową galicyjską
4 prc. pożyczkę propinacyjną galicyjską
5 prc. pożyczkę propinacyjną bukowińską
4½ prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej
4½ prc. pożyczkę propinacyjną węgierską
4 prc. węgierskie Obligacye indemnizacyjne,

które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje **po cenach najkorzystniejszych.**

Uwaga: Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.

Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych, za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 52

Wyroby krajowe. — Wyroby krajowe.

Centralny Bazar krajowy

we Lwowie,

ulica Karola Ludwika l. 5 dom W. p. Stromengera, I. piętro. 712

Już nadeszły

wyroby ze Sławuty

burki, kołdry, koce, welury, pledy i t. p,

Również są na składzie

modne w różnych deseniach i kolorach

sukna z Kęt

na ubrania męskie, letnie, jesienne i zimowe.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Werzera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich